VAI DIEVS KĀDREIZ MAINA SAVAS DOMAS PAR SAVU VĀRDU?

Nolieksim mūsu galvas. Dārgais Kungs Jēzu, mēs atkal esam sapulcējušies Tavā Vārdā, ļoti gaidīdami Dieva atdzīvinošā spēka izliešanos, lai mēs atpazītu savu pozīciju un vietu, un savas atbildības kā cilvēki, kas ir aicināti, nošķirti no pasaules un veltīti Dievam. Dāvā šovakar, Kungs, lai Dieva svētības vada mūs un parāda mums ceļu tajā, ko mēs darām vai sakām, lai tas atnestu godu un slavu Tavam Vārdam. Āmen.

2 Es priecājos, ka šovakar atkal esmu draudzē un ka esmu kopā ar jums, dārgie ļaudis. Un es zinu, ka ir karsts, bet es tikko zvanīju sievai – man šķiet, ka tur ir trīsdesmit ar kaut ko, trīsdesmit pieci, trīsdesmit seši vai apmēram tā, un ir krietni karstāks, nekā tas ir šeit. Tā ka es jau sāku pierast pie silta laika. Tāpēc...bet es esmu tik priecīgs, ka esmu šeit dievnamā šajā brīnišķīgajā Lieldienu laikā.

3 Un es nevaru teikt, ka es atvainošos par tik garu, garu vēstījumu šorīt, bet es... Tas bija... Es negribēju...negribēju iztērēt jūsu pacietību un tad atkal atgriezties pie tā paša šovakar. Bet es...es gribēju nodot to vēstījumu, ka jūs esat šīs augšāmcelšanās daļa. Saprotat? Un vairs par to neuztraucieties, saprotiet. Vienkārši priecājieties par to! Nav nekas, nekur, kas varētu atdalīt jūs no tā, nekas; mūžīgā drošībā Dieva valstībā. Kad Dievs ir uzspiedis uz tevis Savu zīmogu, tu esi līdz pašam galamērķim.

4 Kad valdība uzliek zīmogu uz pakas, dzelzceļa kompānija uzliek zīmogu uz durvīm, to vagonu nevar aizskart, līdz tas sasniedz savu galamērķi.

Kad Dievs uzliek Savu zīmogu cilvēkam, un tas zīmogs ir Svētais Gars, kad Viņš šādā veidā apzīmogo cilvēku, viņš ir aizgājis līdz savam mūžīgajam galamērķim. Vairs nekad viņš nevar, vairs nevar doties atpakaļ. Jo, atcerieties, Efeziešiem 4:30 ir teikts: "Neapbēdiniet Dieva Svēto Garu, ar kuru jūs esat apzīmogoti uz visiem laikiem." Redziet, jūs esat apzīmogoti uz visiem laikiem. Jūs esat mūžīgi apzīmogoti Dieva valstībā ar Svēto Garu. Lūk, aizdomājieties par to!

5 Tad jūs...velns bruks jums virsū, un viņš sacīs tev visu iespējamo un apsūdzēs tevi, un...un mēģinās panākt, lai tu domā, ka tu neesi. Bet neklausieties viņā.

6 Lūk, tu zini, ka tu esi pārgājis no nāves dzīvībā. Tu zini, ka tās lietas, ko tu agrāk mīlēji, tu vairs nemīli. Tu zini, ka tu esi noticējis katram Dieva Vārdam. Jūs esat redzējuši, ka Dievs darbojas tepat mūsu vidū bez...nekļūdīgi pierāda, ka Viņš ir tas varenais "ES ESMU". Jūs esat pamanījuši, ka viss, kas ir bijis pateikts Viņa Vārdā, pilnīgi viss, kas Viņa Vārdā ir bijis pravietots, vienmēr ir piepildījies tieši tā, kā tas tika teikts. Pat zinātnei, laikrakstiem, fotogrāfijām, fotokamerām, rakstniekiem un visam pārējam tas ir jāatzīst. Redziet, vai nu viņi to grib vai negrib, Dievs tomēr liek viņiem to darīt, saprotiet, lai darītu to zināmu.

7 Un tā, kā mazai grupiņai... Atcerieties, tā nav kāda liela grupa, pēc kuras Viņš nāk. "Nebaidies, mazais ganāmpulciņ, jūsu Tēvam ir labpaticis..." Saprotat?

8 Es gribu pateikt jums kaut ko šokējošu, pirms mēs veiksim kāda kalpotāja ordināciju. Un tas ir ļoti šokējoši, bet tikai tāpēc, lai jūs zinātu. Lūk, es nesaku, ka tas ir precīzs skaitlis, bet es gribētu atstāt to jums pārdomām.

9 Es nezinu, vai kāds no šeit klātesošajiem ir redzējis liellopu krustošanu. Es pats to neatbalstu, bet es esmu vērojis, kā to dara. Un es esmu redzējis, kā no tēviņa tiek paņemta sperma, tik daudz, lai varētu uzlikt uz tādas metāla lietiņas, tāda kā zobu bakstāmā, un tas tiek uzklāts uz marmora gabala. Un viņi pagroza tās lēcas, kas to palielina, es nezinu, cik reižu, līdz tā sperma... Un ar neapbruņotu aci, caur vienkāršu palielināmo stiklu, jūs neko neredzētu. Bet, kad tas ir palielināts simts vai simt piecdesmit reizes, tajā vienā spermas pilienā var redzēt varbūt piecdesmit līdz simts mazu dīgļu, kas lēkā apkārt. Arī mātītē izdalās tikpat daudz olšūnu kā spermā. Un tā, kad tie tiek savienoti kopā, lūk, pirmie divi, kas satiekas un savienojas...

10 Tur izdzīvos tikai viens no tā miljona. Vai jūs kādreiz esat par to aizdomājušies? Tie visi ir vienādi dīgļi un vienādas olšūnas, tie visi ir pilnīgi vienādi, bet izdzīvos tikai viens. Un to nenosaka tas, kurš līdz turienei nokļūs pirmais. Jo reizēm olšūna ir tālu, pašā galā, un tas dīglis var būt tās spermas vidū, un tie rāpjas pāri viens otram. Ir vajadzīgs kāds Saprāts, lai zinātu, vai tas būs zēns

vai meitene, rudmatains, tumšmatains vai kāds nu vēl. Tā ir Dieva izvēle. Tas nevar būt nekas cits. Izvēle!

11 Pat fiziskajā piedzimšanā ir izvēle, vai tas būs zēns, vai meitene, vai kas nu tur būs. Un, kad tas mazais dīglis ielien tajā olšūnā un tā mazā astīte atkrīt, no tā uzsākas mazuļa mugurkauls vai kas nu tur ir; dzīvnieks, mazulis, lai kas tas nebūtu. Bet visi pārējie tie miljons dīgļi... Miljons olšūnu, miljons dīgļu, un tikai viens izdzīvo. Visi ir vienādi, bet Dievs izvēlas caur izredzēšanu, kurš dzīvos, un visi pārējie aiziet bojā. Viens no miljona!

12 Kad Israēls iznāca no Ēģiptes, viņi visi ticēja viena pravieša vēstījumam. Viņi bija redzējuši Dieva zīmes caur Mozu. Tās bija redzējis ikviens no viņiem. Un viņi visi iznāca no Ēģiptes un izgāja cauri Sarkanajai jūrai un tika kristīti Mozū. Ikviens no viņiem redzēja, kā pār viņu nonāk Dieva spēks, kad viņš dziedāja Garā un kad Mirjama dauzīja tamburīnu, skraidīja šurpu turpu gar krastu. Ikviens no viņiem katru nakti ēda svaigu debesu mannu no debesīm. Ikviens no viņiem dzēra no tās garīgās klints, kas bija satriekta. Un no Ēģiptes iznāca divi miljoni cilvēku. Cik daudzi nokļuva apsolītajā zemē? Divi. Viens no miljona! Kur viņi visi ir? Jēzus teica, ka viņi aizgāja bojā. "Jūsu tēvi ēda mannu tuksnesī trīsdesmit gadus, bet Es saku jums, ka viņi visi ir miruši."

13 Lūk, šovakar pasaulē ir aptuveni pieci simti miljoni kristiešu, ieskaitot katoļus, protestantus un visus. Ja Jēzus atnāktu tajā aizraušanā, saskaņā ar to, ko es nupat pateicu, šovakar pasaulē pazustu piecsimt cilvēku, aizraušanā. Un varbūt viņu ir tik daudz katru dienu, saskaitot visas zemes, tas netiek uzskaitīts. Tāpēc tas varētu notikt jebkurā brīdī, saprotiet.

14 Ak, kristieši, apjozīsim Dieva bruņas! Darīsim visu, ko vien saprotam, lai kalpotu Viņam, mīlētu Viņu un gaidītu to vareno laiku.

15 Lūk, tur nebūs nekādu lielu miljonu un lielu pūļu, kas iznāks no kādas paaudzes un tur iemaršēs. Tā...tā nevar būt.

Un tā, atcerieties, ka katru dienu beidzas kāda paaudze, katru dienu. "Kā bija Noasa dienās, tā tas būs arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā, kad astoņas dvēseles tika izglābtas ar ūdeni." Bet katru dienu kādam, dažiem, beidzas četrdesmit gadu periods. Saprotat? Un katru dienu noteikts skaits cilvēku tiek apzīmogoti Valstībā. Kādu dienu pienāks tā pēdējā diena.

Pārliecināsimies tagad, kamēr esam pie pilna prāta. Un draudzē, un starp cilvēkiem, kur Svētais Gars ir tā identificējis sevi ar mums, pārliecināsimies, ka viss ir kārtībā un paliek kārtībā Viņa priekšā.

16 Neapstājieties. Neatpūtieties ne dienā, ne naktī, kamēr tas atdzīvinošais spēks nav aizvedis jūs prom no šīs pasaules lietām un ievedis Dieva valstībā. Un jūs, kas patiesi esat ievesti Dieva Valstībā un atdzīvināti ar Dieva Garu, cik laimīgi! Ar prieka asarām mums vajadzētu būt uz ceļiem dienu un nakti, pateicoties Dievam par to, ko Viņš ir izdarījis.

17 Šovakar mums dievkalpojumā būs nelielas izmaiņas. Mums šeit ir kāds jauks brālis, brālis Keps. Viņš atnāca pie mums no Nācariešu draudzes. Un...es domāju, ka tā tas ir, brāli Kep? Viņš grib, lai mēs šovakar ordinējam viņu ar roku uzlikšanu.

18 Mums nav nekādu dokumentu, ko kādam iedot, kaut arī mēs esam atzīti kā... Mums varētu būt dokumenti, bet mēs ticam, ka īstam, ordinētam kalpotājam viņa dokumenti ir Debesīs. Saprotat? Un viņam...viņam ir tiesības sludināt Bībeli, kamēr vien Dievs identificē viņa dzīvi ar Bībeli. Mēs ticam, ka tas ir viņa sertifikāts.

19 Un, lūk, brālis Keps ir oficiāli ordinēts Nācariešu baznīcā, bet šovakar viņš grib, lai vecaji un pārējie uzliek viņam rokas, lai viņš tiktu ordinēts nest šo vēstījumu. Kāda drosmīga lieta!

20 Es...es esmu dzirdējis liecības, kopš es atrodos Tūsonā, tādas brīnišķīgas liecības par brāli Kepu šeit, par viņa palīdzību šeit mūsu laipnajam brālim Nevilam; un šie divi vīri tur šo degošo gaismas sveci tik drosmīgi, cik vien viņi spēj. Mēs jau uzlikām rokas brālim Nevilam, bet ne brālim Kepam. Un es gribu, lai tie, kas ir kalpotāji, brālis Džeksons un pārējie, ja viņi ir šeit, un brālis Radels un šīs draudzes vecaji, lai viņi tagad tikai uz dažām minūtēm uznāk šeit augšā un uzliek rokas brālim Kepam. Un...

21 Un tā, Bībelē mēs redzam, ka tieši tā darīja viņi – viņi uzlika viņiem rokas un tad viņus

nozīmēja. Un tieši tā viņi izdarīja ar Timoteju. Teica: "Ar šo dāvanu, kas bija tevī no vecmāmiņas Loidas..." Viņi bija to ievērojuši, ka tajā vīrā bija dāvana, kas pie viņa bija atnākusi caur prezbiteriem, ar roku uzlikšanu.

22 Lūk, vēlīnās dienas brāļi..."vēlīnā lietus" brāļi tomēr to visu saputroja. Viņi domāja, ka darot šādi, viņi deva viņam dāvanu. Nē, tā dāvana jau bija viņā, bet viņi vienkārši uzlika viņam savas rokas kā apliecinājumu, ka viņi tic, ka Dievs jau ir ielicis to dāvanu viņā. Un viņi apliecināja to ar roku uzlikšanu.

23 Un šie vīri šeit, šajā draudzē, es ticu, ka viņu dvēselēs ir Viņa atdzīvinošais Spēks; lūdzu, brāļi, atnāciet tagad šurp, brāli Radel un jūs visi pārējie, kas esat šeit draudzē, un vecaji no apkārtējām mums radniecīgajām draudzēm, lai uzliktu rokas brālim Kepam, lai viņš tiktu ordinēts ar mūsu apliecinājumu šīs auditorijas priekšā un sūtīts sludināt Kunga Jēzus Evaņģēliju, kur vien Dievs viņu aicinātu. Viņš kļūst...

Viņš jau ir viens no mums caur dzimšanu. Viņš ir viens no mums, jo viņš ir noticējis vēstījumam. Viņš ir viens no mums, jo...jo viņš stāv par Vārda patiesību. Un mēs vēlamies, lai brālis Keps tiktu oficiāli ordinēts jūsu priekšā ar roku uzlikšanu, ka viņš ir viens no mums.

Labi, brālis Radels, brālis Keps, brālis Nevils. Brālis Juniors Džeksons, visi pārējie šeit esošie kalpotāji, es tikai nezinu, cik daudz šeit ir. Es ne...es domāju, ka viņiem šovakar ir pašiem savi dievkalpojumi. Tāpēc nāc šurp, brāli Kep.

Un tā, kur ir brālis Hanters un pārējie no Ņujorkas, es...brālis Antonijs? Man šķiet, ka viņi ir devušies atpakaļ. [Brālis Nevils saka: "Lūk, kur ir brālis Antonijs, tur aizmugurē."–Tulk.]

Jebkurš cits, kurš ir šeit, kas ir kopā ar mums, nu, mēs priecātos, ja jūs tagad uznāktu šeit augšā un nostātos ar mums, atzīstot, ka mēs ticam, ka brālis Keps ir...

Cik daudzi no jums šeit pazīst brāli Kepu? Paceliet roku. Labi, nolaidiet roku. Cik daudzi tic, ka viņš ir Dieva kalps? Paceliet rokas. Mēs mīlam viņu kā mūsu brāli.

24 Nu, tas nav īsti pareizs veids darīt to, ko mēs sauktu par ordināciju, bet es vēlos, lai šī auditorija... Es nevarētu nodziedāt šo dziesmu, un es gribu, lai jūs palīdzat man pamēģināt to.

25 Todien kāds pravietis pienāca pie altāra templī. Un, kamēr viņš bija tur templī... Viņš bija bijis labs cilvēks, bet viņš vienkārši bija balstījies uz ķēniņa Usijas pleca, un viņš bija...viņš bija labs cilvēks. Un tomēr kādu dienu templī, kad viņš iegāja vīzijā, viņš ieraudzīja kaut ko, ko viņš vēl nekad nebija redzējis. Viņš ieraudzīja eņģeļus ar spārniem, kas lidoja uz priekšu un atpakaļ pa to ēku, saukdami: "Svēts, svēts, svēts Tas Kungs, Dievs Visvarenais!" (Nāc, brāli. Jā.) Saprotat? "Svēts, svēts, svēts Tas Kungs Dievs Visvarenais!". (Ben.)

26 Un, kad viņš to ieraudzīja, tempļa stabi trīcēja. Un viņš sacīja: "Bēdas man! Jo es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām." Dieva klātbūtnē viņš saprata, ka, lai gan viņš bija pravietis, viņš bija kļūdījies. Viņš sacīja: "Es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām, un es dzīvoju starp cilvēkiem ar nešķīstām lūpām".

27 Un viens no eņģeļiem aizlidoja un paņēma degošu ogli, un pieskārās viņa lūpām, un sacīja: "Pravieto, cilvēka dēls!"

Lūdzu, nospēlē mums akordu, māsa. Cik daudzi zina šo dziesmu? Aiziet, vienu pantu. Labi.

Kad uguns ogle bija pieskārusies pravietim,
Darīdama to tik tīru, cik vien tīrs var būt,
Un kad Dieva balss tur teica: "Kas būs mūsu vēstnesis?"
Tad viņš atbildēja: "Šeit es esmu, sūti mani."

[Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.] ...*runā, mans Kungs,*
Runā, un es ātri atbildēšu Tev;
Runā, mans Kungs, runā, mans Kungs,
Runā, un es atbildēšu: "Kungs, sūti mani."

Šobrīd grēkā un kaunā miljoni mirst,
Vai dzirdi viņu skumjo, rūgto saucienu;
Steidzies, brāli, steidzies viņus glābt;
Ātri saki: "Kungs, šeit es esmu."

Runā, mans Kungs, runā, mans Kungs,
Runā, un es ātri atbildēšu Tev;
Runā, mans Kungs, runā, mans Kungs,
Runā, un es atbildēšu: "Kungs, sūti mani."

Lai vecaji tagad nostājas apkārt un uzliek rokas brālim Kepam. Visi nolieksim mūsu galvas.

28 Dārgais Dievs, tempļa stabi atkal ir satricinājušies, un redzot, ka mūsu brālī darbojas atdzīvinošās dzīvības Gars, es lūdzu, Dievs, jo viņš jūt, ka tas ir no augšienes, kas saka viņam, ka viņam ir jāiet. Mēs uzliekam viņam rokas kā Tavi vecaji, Kungs, un sniedzam viņam roku kopējam darbam, un uzliekam viņam mūsu rokas, un nododam viņam Dieva svētības, lai Tu svaidītu viņa lūpas, viņa domāšanu, visu viņa būtni. Un lai viņš nes šo Evaņģēlija vēstījumu uz katru kaktu un nostūri, kur Tu viņu aicināsi. Dāvā to, Kungs. Mēs atdodam Tev mūsu brāli kā Tavu kalpu Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

29 "Sludini Vārdu," mans jaunais brāli, "esi laikā un nelaikā, norāj, brīdini ar visu pacietību un mācību." Lai Dievs tevi svētī, brāli.

30 [Brālis Bens Braients saka: "Brāli Branham, vai tu uzliksi man rokas? Vai viņi uzliks man rokas? Es gribētu būt ordinēts."–Tulk.] Vai tu...? Es nezināju, ka tu neesi.

Brālis Bens, lūk, ir atnācis pie mums. Es domāju, ka viņš sludina jau kādu laiku. Tomēr viņš nav oficiāli (es domāju, ka viņš jau ir, tieši tādēļ es viņu pasaucu) ordinēts jeb viņam šeit nav uzliktas rokas.

31 Lūk, kaut kur šeit ir brāļa Bena sieva, un viņa ir jauks cilvēks. Viņa bija sludinātāja. Un, kad viņa un mūsu brālis apprecējās un viņš atveda viņu uz dievnamu, kad viņa redzēja un dzirdēja Vārdu (kaut arī jauka lēdija ar jauku personību), bet, kad viņa ieraudzīja, ka sievietēm to darīt nav pareizi, viņa nolika to malā; un izskatās, ka tas ir nonācis uz viņas vīra. Pareizi. Tas ir apustuliski. Tieši tā tam būtu jābūt.

32 Kā es saprotu, brālis Bens un viņa sieva ņem lentes. Viņi dodas uz...uz nomaļām vietām, tālu kalnos, džungļos, un viņi atskaņo tās lentes un komentē lentes. Ļoti bieži viņi tiek padzīti, izdzīti ārā, izmesti ārā. Tas ir sagaidāms. "Jo visi, kas dievbijīgi dzīvo Kristū Jēzū, tiks vajāti."

33 Cik daudzi no jums pazīst brāli Benu? Cik daudzi no jums tic, ka viņš ir Dieva kalps, cienīgs tās svētības, ko mēs lūgsim Dievam priekš viņa? Redziet, viņš nav kāds svešinieks. Viņš ir kopā ar mums jau daudzus gadus. Es pazīstu viņu kā pazemības vīru. Viņš ir tāds pats kā es, viņš pieļauj daudz kļūdu. Mēs visi pieļaujam. Tas, kas man patīk brālī Benā, ir tas, ka viņš ir gatavs rāpot uz ceļiem, lai to izlabotu.

Un nesen, kad viņš izdzirdēja par *Laulību un šķiršanos*, viņš un viņa sieva bija gatavi šķirties, jo...un viņš mīl viņu, un viņa mīl viņu, bet viņi grib atbilst Dieva Vārdam. Lai ko Vārds arī teiktu, tieši tā viņi to gribēja. Es lūdzos, lai Dievs svētī Benu un viņa sievu Viņa kalpošanai.

Uzliksim mūsu rokas mūsu brālim.

34 Dārgais Dievs, mēs uzliekam savas rokas mūsu brālim Benam kā zīmi, ka mēs viņu mīlam. Un mēs ticam, Kungs, ka viņš vēlas strādāt Tev, tikt sūtīts ar tām lentēm, atskaņot tās starp kalnu ļaudīm nomaļās vietās, kur daudzi no mums droši vien nekad nenokļūtu, un tomēr šim vēstījumam ir jādodas pa visu pasauli. Mēs lūdzam, lai Tu svētī mūsu brāli un dod viņam Savu Garu, un lai Tas nonāk pār viņu. Un vadi viņu un ved viņu un viņa sievu uz tām tālajām vietām, kur varbūt ir tā viena dvēsele, un tās durvis nevar aizvērties, kamēr nav ievesta tā viena aitiņa. Tu neesi apmierināts ar deviņdesmit deviņām. Katram vārdam, kas ir tajā grāmatā, ir jātiek ievestam. Palīdzi viņiem,

Kungs, un mēs uzliekam viņam savas rokas, asociējoties ar viņu kā ar mūsu brāli. Un mūsu palīdzība un mūsu lūgšana par viņu dosies kopā ar viņu. Un mēs lūdzam, lai Tu svētī viņu, Kungs, lai kur arī viņš dotos. Jēzus Vārdā. Āmen.

Esi svētīts, brāli Ben! Mēs sniedzam tev roku kopējam darbam kā brāļi kalpotāji. Lai Dievs tevi svētī, brāli.

35 [Brālis Ērls Martins saka: "Brāli Branham, vai tu uzliksi man rokas, ordinēsi mani kā draudzes ganu?"–Tulk.] Džons Martins... ["Ērls."] Ērls.

Cik daudzi pazīst Ērlu Martinu? Cik daudzi tic, ka viņš ir Kristus kalps? Viņš nāk pie mums no...man šķiet, ka sākotnēji viņš bija no kādas pentakostu grupas, bet tagad, manuprāt, viņš ir draudzes gans un darbojas neatkarīgi.

36 Es pazīstu Ērlu kā īstu Kristus kalpu. Es nekad neaizmirsīšu vienu gadījumu, ir bijuši daudzi, bet vienu gadījumu ar Ērlu. Es atceros, ka kādu nakti viņi pasauca viņu, kad es biju Dalasā, Teksasā; vai arī, man šķiet, nē, tas bija... [Kāda māsa saka: "Bomontā."] Bomontā, Teksasā, pareizi, māsa. Un viņi...viņi... Viņa bērns gulēja, mira, un viņi domāja, ka viņš jau ir miris. Viņš vairs neelpoja. Un Ērls devās uz manu istabu kā tētis, sakņupušiem pleciem, noliecās manā priekšā, jo es biju gultā. Es izvēlos ārā, viņš apskāva mani un teica: "Brāli, es ticu, ka tu esi Dieva pravietis. Es vienmēr esmu tam ticējis. Un, ja tu tikai pateiksi vārdu, kaut arī mans bērniņš ir miris, viņš tomēr dzīvos." Un viņa bērniņš atdzīvojās, viņš ir dzīvs.

37 Vai jūs ticat, ka viņš ir cienīgs, lai šie ticīgie sniegtu viņam roku kopējam darbam? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

Lūgsimies, brāļi, uzlikdami viņam rokas.

38 Žēlsirdīgais debesu Tēvs, mēs no jauna uzliekam rokas mūsu brālim Martinam. Mēs sūtām viņu, Kungs, uz vistālākajām vietām, kur Tu esi noteicis viņam doties; lai kur tas nebūtu, daudzi vai daži, sānceļi, lielceļi, sētmales, ja tā būs. Lai kur tas būtu, Kungs, lai Tavas svētības ir ar viņu. Mēs uzliekam viņam savas rokas, vēlot viņam Tavu veiksmi un dodot viņam mūsu svētības, lai tas Gars, kas ir uz mums, Kungs, iet ar viņu un ved viņu, un vada viņu pie pazudušajām dvēselēm tur pie sētmalēm un uz lielceļiem. Mēs sūtām viņu Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Lai Dievs tevi svētī, brāli Martin. Tagad ej, un lai Tas Kungs ir ar tevi.

39 Tam pašam mērķim? [Brālis Ričards Blērs runā ar brāli Branhamu–Tulk.] Vai tavs vārds ir Ričards? ["Pareizi. Ričards Blērs."] Cik daudzi pazīst Ričardu Blēru? Cik daudzi tic, ka viņš ir Dieva kalps? Viņš ir no apvienotās pentakostu baznīcas grupas.

Un brālis...brālis Blērs, es atceros kādu varenu viņa izsaukšanu. Es atceros to laiku, kad brālis Blērs nebija...negribēja man ticēt, jo tur bija kāds gars, kas iedarbojās uz viņu, sacīdams viņam, ka es esmu maldinātājs. Un, kad viņš sēdēja turpat sanāksmē, Svētais Gars negaidot pagriezās un izsauca to. Un viņš jau bija uz sabrukuma robežas, un tieši tas noveda viņu līdz tādam stāvoklim.

Un es atceros, ka kādu dienu man piezvanīja viņa jaukā sieviņa. Viņa sacīja: "Brāli Branham, es domāju, ka Ričards nomirs." Un viņai, man šķiet, bija šalle. Un viņa aizgāja un uzlika to viņam, kā es viņai paprasīju, un palūdza. Te nu viņš ir.

40 Kāds bērniņš bija nokļuvis avārijā vai arī... [Brālis Blērs saka: "Mans dēls."–Tulk.] viņa dēls bija avārijā, un viņam nedeva pārāk daudz cerību, smadzeņu kontūzija. Bet pēc lūgšanas, pat pa telefonu, tas bērniņš kļuva vesels.

Vai jūs ticat, ka brālis Blērs ir patiess Kristus liecinieks? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Lūdzieties, lai jūsu svētības iet ar viņu.

Brāļi, uzlieciet viņam savas rokas.

41 Dārgais Dievs, lai apliecinātu mūsu laipno un drosmīgo brāli, Tavu kalpu, kurš pat ir izgājis no savas grupas, lai staigātu gaismā. Tēvs, mēs lūdzam, lai Tu svētī mūsu brāli Blēru, kad mēs sūtām viņu ar mūsu svētībām un apliecinājumu, uzliekot viņam rokas, lai kur Tu viņu aicinātu, Kungs, lai kāds darbs tas būtu. Lai Tavs Gars iet kopā ar brāli Blēru. Ved viņu un vadi viņu pie šīs

pasaules pazudušajiem un mirstošajiem, lai viņš palīdzētu atrast tās pazudušās avis, lai viņš varētu atvest tās atpakaļ uz aploku. Lai kur tas būtu, lai ko arī Tu būtu viņam sagatavojis, Kungs, mēs tikai lūdzam, lai Tavs Gars ved viņu un vada viņu visā viņa dzīves ceļā. Mēs esam viņa brāļi. Sniedzot viņam roku kopējam darbam, mēs lūdzam, lai Tu ej kopā ar viņu, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Roka kopējam darbam! Lai Dievs tevi svētī, brāli Blēr. Mēs esam ar tevi, simtprocentīgi, lūgsimies par tevi un darīsim visu, ko varam, lai tev palīdzētu. Lai Dievs tevi svētī.

42 [Brālis Merlins Antons saka: "To pašu arī man, brāli Branham, ordinācijai."–Tulk.] Ko tu saki? ["Ordināciju."] Kas tu esi? ["Merlins Antons."] Merlins Antons. ["Es esmu draudzē."] Kur? ["No šīs draudzes."] No šīs draudzes. Vai kāds pazīst brāli Merlinu Antonu? Es viņu nepazīstu. ["No Pestīšanas armijas. Vai atceries mani?"] Ak, jā. Es atvainojos, brāli.

No Pestīšanas armijas, pareizi, es viņu atceros. Protams, tagad es viņu atpazinu. Es tikai... Vienkārši tieši tad, tajā brīdī viņa seja man neizskatījās pazīstama. Cik daudzi zina, ka viņš ir Dieva vīrs? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Cik daudzi tic, ka...ka Dievs strādā ar viņu? Paceliet roku. ["Āmen."] Vai jūs lūgsieties par viņu? ["Āmen."]

43 Un tā, brāli, mēs zinām, ka tu nāc no lieliskas cilvēku grupas, no Pestīšanas armijas, tie ir lieliski cilvēki. Bet...un...bet Pestīšanas armija patiešām dara lielu darbu uz ielām. Mēs nevaram pateikt neko pret nācariešiem, pentakostu draudzi vai Pestīšanas armiju, vai jebkuru no viņiem; tie ir mūsu brāļi. Bet, redziet, mēs ticam, ka mēs nesam svarīgu vēstījumu tieši šim laikam, kurā mēs dzīvojam. Vai tu gribi darīt to kopā ar mums? [Brālis Antons saka: "Āmen."–Tulk.]

Nolieksim mūsu galvas, uzliekot mūsu rokas mūsu brālim.

44 Dārgais Debesu Tēvs, Tu esi tas, kurš aicina. Tu esi Tas, kas atdzīvina Vārdu, lai viņi varētu ticēt. Un mēs uzliekam savas rokas mūsu dārgajam brālim kā apliecinājumu tam, ka mēs ticam, ka Tu esi ar viņu un palīdzēsi viņam. Mēs sūtām savu svētību ar viņu, jo mēs ticam, ka mēs esam pārgājuši no nāves dzīvībā un tagad mūsu sirdīs caur Dieva žēlastību atrodas atdzīvinošais Spēks, mēs uzliekam savas rokas mūsu brālim un sūtām viņu ar mūsu svētībām, lai Tu ved viņu un vadi viņu, un rādi viņam ceļu uz visiem tiem zemes nostūriem, Kungs, uz kuriem Tu esi noteicis viņam doties. Lai Tavs Gars iet ar viņu un dod viņam veselību, spēku un panākumus viņa kalpošanā, jo mēs sūtām viņu Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

45 Lai Dievs tevi svētī, brāli. Šī ir roka kopējam darbam, ziniet, brāļi, paspiediet viņam roku, brāļi, šādi, lai jūs... Labi, lai Dievs jūs visus svētī.

46 [Kāds brālis saka: "Man...man to vēl nav darījuši, oficiāli. Es vēlos, lai tu uzliec man rokas kā viņiem, Jēzus Vārdā." –Tulk.] Tu, kā vien vēlies. Un tavs... ["Nākamajam laikam, un tā paša dēļ kā viņiem."] Nu, kāds ir tavs vārds? ["Brālis Kerels no Sinsinati."] Brālis Kerels.

[Brālis Kerels saka: "Es biju ordinēts kalpotājs, bet nevarēju piekrist tam brālim, kurš ordinēja par kalpotājām sievietes, un man bija no turienes jāaiziet."–Tulk.]

Tas ir brālis Kerels no Sinsinati. Vai kāds pazīst brāli Kerelu, paceliet savas... Tā kā viņš ir no Sinsinati, es šaubos, vai kāds pazīst. Viņš saka, ka bija kopā ar kādu grupu, un tā grupa gribējusi ordinēt par kalpotājām sievietes. Viņš nevarēja to paciest, un viņam nācās no viņiem atdalīties.

Tieši tā es atdalījos no baptistiem misionāriem. Doktors Rojs E. Deiviss, cik daudzi ir par viņu dzirdējuši? Protams, jūs esat, saprotiet. Viņš gribēja ordinēt dažas sievietes sludinātājas, un es teicu: "Nekādā gadījumā. Kā vecajs," es teicu, "es nevaru to darīt, apzināti. Tas ir pret Dieva Vārdu."

47 Es tevi nepazīstu, brāli Kerel. Bet, pamatojoties uz tavu liecību un to patiesību, par kuru tu stāvi... Mums nav nekas pret tām sievietēm. Tās ir māsas. Mēs viņas mīlam. Bet mēs ticam, ka viņām ir sava vieta, un tur viņām ir jāpaliek. Saprotat? Un mēs ticam, ka viņas ir kaut kas dārgs vīriešiem, palīdzes. Un nekādā ziņā... Mēs uzskatām, ka viņas ir vislielākā dāvana, ko Dievs ir devis vīrietim, neskaitot glābšanu. Bet viņai nav vietas aiz kanceles saskaņā ar Dieva vārdu. Pamatojoties uz to un uz tavu ticību Dievam, mēs uzliekam tev rokas kā sadraudzību, lai nāktu...ietu ar mums.

Uzliksim viņam mūsu rokas.

48 Mūsu dārgais Debesu Tēvs! Šis jaunais cilvēks, es droši vien zinu, kā viņš jūtas. Viņu ir izstūmuši ārā īstenas patiesības dēļ, ka "cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda". Tāpēc mēs uzliekam viņam savas rokas, uzlikdami viņam mūsu svētības. Lai Tavs Gars ved viņu, vada viņu un rāda viņam virzienu dzīves ceļā, lai kur Tu viņu sūtītu, Kungs. Lai viņš zina, ka mēs lūdzamies par viņu un palīdzēsim viņam, un atbalstīsim viņu, kamēr vien viņš stāvēs par patiesību. Dāvā to, Kungs. Mēs sūtām viņu Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Lai Dievs tevi svētī, brāli Kerel.

Tev tikko kā uzlika rokas dažādi brāļi. Jūs visi dodat tādu kā sadraudzības roku.

49 Brālis Radels šeit draudzē vēl nav oficiāli ordinēts. Vai... Cik daudzi pazīst brāli Radelu? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Mēs visi viņu pazīstam. Cik daudzi no jums zina, ka viņš ir Dieva vīrs? ["Āmen."]

Dārgais Debesu Tēvs, mēs kā Tavi vecaji uzliekam rokas šim brālim, kurš ir gājis cauri dziļiem, duļķainiem ūdeņiem. Viņš ir redzējis, kā atkrīt viņa draudze. Viņš ir redzējis notiekam visvisādas lietas, un tomēr viņš tic. Lai gan...?.... Mēs uzliekam viņam savas rokas un nododam viņam mūsu svētības. Svaidi viņu, Kungs, varenā veidā, ar Vārdu, Kungs, un sūti viņu uz katru zemes nostūri! ...?…lai ir uz viņa, un palīdzi viņam. Un sūti viņu Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

50 Brāli Radel, tev vienmēr ir pieejama sadraudzības roka. Es pazīstu brāli Radelu. Viņš ir kā...kā mans paša dēls. Viņa tētis un es, māte, zinām viens otru jau ļoti sen. Un es zinu, ka brālis Radels ir Dieva kalps. Es esmu kalpojis kopā ar viņu. Lai Dievs tevi svētī, brāli Radel.

51 Kā viņu sauc? Kas tu esi, brāli? [Kāds saka: "Brāļa Martina svainis."–Tulk.] Brāļa Martina, vai tu pazīsti viņu, brāli Martin?

Kāds ir tavs vārds? [Brālis saka: "Sludinātājs Makkomas."] Brālis Makkomas. Man šķiet, ka šeit viņu nepazīst neviens, bet viņš ir... Jā, šis cilvēks viņu pazīst, brālis Tailers. Un viņš ir atnācis, lai būtu...lai uz viņu uzliktu rokas, lai viņš nestu Evaņģēliju. Brāli Makkomas, no kurienes tu esi, brāli Makkomas? ["No Rokfordas, Ilinoisas štatā."] Rokforda, Ilinoisa. ["Tu piezvanīji man uz mājām pagājušajā nedēļā vai pagājušās pirmdienas vakarā un palūdzi par manu sievu."] Ak, tiešām? No Tūsonas. [Tūsonas, Arizonas štatā."] Ak, tagad es atceros šo telefona zvanu. ["Nākamajā rītā viņa piecēlās."] Slava Dievam!

[Brālis Martins kaut ko saka brālim Branhamam–Tulk.] Ko tu saki? ["Mana jaunākā māsa."] Tava māsa. ["Viņa tagad ir šeit. Viņa bija paralizēta."] Tātad viņa tagad ir šeit, par viņu tovakar tika palūgts pa telefonu no Tūsonas. ["Paralizēta."] Para... ["Viņa bija paralizēta, bet tagad viņa ir šeit."] Viņa bija paralizēta pirms dažām dienām, bet tagad viņa ir šeit. Brālis Martins zina to, draugs... Nav brīnums, ka viņš grib nest vēstījumu!

Uzliksim rokas mūsu brālim.

52 Dārgais Dievs, es uzlieku rokas kopā ar pārējiem Tavam kalpam un sniedzu viņam roku kopējam darbam, lūdzot, lai Dieva svētības...?…tam, ko tu Esi viņam noteicis. Lai Tava svētība ir uz viņa, un vadi viņu un ved viņu, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Roka kopējam darbam, mans brāli, un lai tas viss ir ar tevi. Lai Dievs ir ar tevi.

53 [Kāds saka: "Brālis Branham?"] Jā, brāli? ["Man ir vēl viens, kas arī to grib."] Ļoti labi. Es domāju, ka tas ir... ["Brālis Dariss."] Brālis Dariss. Es ne... ["Es pazīstu brāli Ērlu un brāli Brūveru."] Šis cilvēks ir brālis Daris. No kurienes tu esi, brāli? [Blekrokas, Arkanzasā."] Blekroka, Arkanzasā. Brāli... ["Es viņu pazīstu, brāli."] ...pazīsti viņu. Kāds cits, man šķiet, šeit teica... brālis Brūvers. Man šķiet, ka šorīt es viņu satiku. Un...un māsa Veila, man šķiet, brālis Veils un citi, kas viņu pazīst un zina, ka viņš ir Dieva vīrs, Dieva kalps. Brīnišķīgi!

54 Nu, lūk, mans dārgais brāli, kad tu nesīsi šo vēstījumu, mēs gribam, lai tu zini, ka mēs tevi atbalstīsim, darīsim visu, ko varēsim. Mēs lūgsimies par tevi, lai tu nestu šo vēstījumu uz vistālākajiem nostūriem, lai kurp Dievs ir noteicis tev doties.

Uzliksim mūsu rokas mūsu brālim Darisam.

Dārgais Dievs, mēs uzliekam mūsu rokas mūsu brālim, sniedzot viņam roku kopējam

darbam, un sūtām viņu Jēzus Kristus Vārdā, lai Tu viņu svaidītu. Un...?...mēs sniedzam viņam roku kopējam darbam...?...un Tavs Gars iet ar viņu un ved viņu, un vada viņu Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Lai Dievs tevi svētī, brāli.

55 Un tā, man šķiet... Brālis Antonijs. Daudzi no jums pazīst brāli Antoniju. Viņš ir šeit kopā ar mums jau ilgu laiku. Es pats zinu, ka viņš ir Kristus kalps. Es ticu, ka viņš ir veltījies jauns cilvēks. Viņam vēl nav oficiāli uzliktas rokas. Viņš nezināja, ka tas tiks darīts, draugi. Saprotat? Bet tieši tagad ir labākais laiks. Tāpēc mēs uzliksim rokas brālim Antonijam un vienkārši pasniegsim viņam roku kopējam darbam. Dievam ir jāveic ordinācija. Tas ir tikai tāpēc, lai viņš zinātu un jūs zinātu, ka mēs ticam šim brālim un mīlam viņu, un viņš ir viens no mums šajā vēstījumā. Un mēs vēlamies, lai viņam būtu Dieva svētības, un tieši to mēs priekš viņa lūdzam. Lūgsim, uzliekot mūsu rokas brālim.

56 Dārgais Dievs, šis Tavs pazemīgais itāļu kalps, Kungs, šovakar ir ieradies, lai uz viņa tiktu uzliktas rokas un lai viņam oficiāli no draudzes tiktu pasniegta roka kopīgam darbam. Kungs, lai Tavs lielais spēks sūta šo jauno puisi uz tām zemes malām un nostūriem, uz kuriem Tu esi viņu aicinājis. Un lai viņš iet un atbrīvo tos cilvēkus no grēka un slimībām un kalpo Tev, Kungs, visas savas dzīves dienas. Ved viņu, vadi viņu. Lai mūsu svētības ir ar viņu, kad mēs sūtām viņu Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Lai Dievs jūs svētī.

57 [Kāds runā ar brāli Branhamu–Tulk.] Hm? Ak, es nezinu. Mums ir telefona pieslēgums, piecdesmit centi minūtē. Vai šeit ir vēl kāds, kas grib...

Uzkāpiet šeit augšā un nosauciet savus vārdus, kas jūs esat, brāļi, vienkārši mikrofonā *tepat* augšā. Vienkārši pasakiet viņiem. [Katrs brālis nosauc savu vārdu: "Pets Tailers, Klauds Bodžess, Deils Poters, ...?...Henesi, Džeims Hjūms, Ērls Horners."–Tulk.] Vai tas ir viss? [Kāds saka: "Jā."] Mani brāļi.

Šie vīri, vai jūs ticat, ka šis vēstījums ir patiesība no Dieva Vārda? [Brāļi saka: "Āmen."–Tulk.] Vai jūs ticat tam no visas sirds? ["Āmen."] Labi. Un jūs vēlaties un uzskatāt, ka tad, ja mēs uzliksim jums rokas... Mēs gribam, lai jūs zinātu, ka mēs esam ar jums un mēs darīsim visu, ko varēsim, lai jums palīdzētu.

Un tagad es gribu, lai jūs, brāļi, tagad uznākat šeit augšā, lai arī es varētu uzlikt viņiem rokas. Un nolieksim visi savas galvas, kamēr mēs uzliekam viņiem rokas.

Dārgais Dievs, šeit stāv vīru grupa. Es uzlieku savas rokas ikvienam no viņiem Dieva Dēla Jēzus Kristus Vārdā. Un lai Tu, kas esi aicinājis viņus būt par kalpotājiem...lai viņi sludina to, Kungs, visas savas dzīves dienas un...?...sludina Evaņģēliju visai radībai. Mēs sniedzam viņiem roku kopējam darbam un lūdzam, lai Tavas svētības ir ar viņiem, Kungs, kad mēs svētījam viņus, sūtam mūsu svētības. Lai viņi dodas uz visiem zemes nostūriem, uz kuriem Tu esi aicinājis viņus doties. Lai viņi strādā un kalpo Tev ar tām spējām, kam Tu esi viņus aicinājis. Lai viņi ir drosmīgi un īsteni Dieva kalpi. Dāvā to, Kungs. Mēs lūdzam to Jēzus Kristus Vārdā.

58 Lai Dievs svētī katru no jums, brāļi. Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs tevi svētī, brāli. Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs tevi svētī, brāli Hjūms. Lai Tas Kungs ir ar katru no jums.

Svētīta, lai ir tā saite,

Kas mūsu sirdis Kristus mīlestībā sien;

Šī vienprātīgā sadraudzība

Ir īstās debesis, nudien.

59 Vai tad Viņš nav brīnišķīgs? Vienkārši aizdomājieties, uz cik daudziem kalpotājiem šodien šeit tika uzliktas rokas!

60 Es nezināju, ka šovakar mums ir telefona pieslēgums. Es lūdzu piedošanu par to cilvēkiem, kas atrodas tur; es to nezināju. Saprotat? Es vienkārši nezināju, ka šovakar viņi izveidos savienojumu šim īsajam vēstījumam. Bet mēs...

61 Tagad mēs izlasīsim Vārdu un lūgsimies, un uzreiz pievērsīsimies šim vēstījumam, kuru, kā es jūtu, Svētais Gars vēlas, lai es nododu jums šovakar.

62 Un tā, kamēr mēs atveram...tekstam, es pēc brītiņa to paziņošu. Atvērsim 4. Mozus grāmatu, 22. nodaļu, 31. pantu. 4. Mozus 22:31, tekstam. Kamēr jūs to atverat, ja gribat izlasīt, izlasīt to vai atzīmēt to.

63 Tagad es gribu, lai jūs visi mani atceraties, līdz es atkal jūs redzēšu, es ceru, ka kaut kad šovasar, ja Tas Kungs gribēs. Un, ja kaut kas notiks, ja man neizdosies aizbraukt uz ārzemēm, es atgriezīšos. Bet tagad mēs ticam, ka...kā tas viss ir tik labi sakārtojies, ka Svētais Gars tagad mūs sūtīs pa to ceļu, pa kuru Viņš pats ir izvēlējies mūs sūtīt. Un tieši tādā veidā mēs gribam to darīt. Lai Tas Kungs svētī!

64 Tēvs, mēs grasāmies lasīt Tavu Vārdu. Lūdzu, svētī to un svaidi to, lai mēs to saprastu, mēs lūdzam Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

65 4. Mozus grāmata, 22. nodaļa un 31. pants.

Tad tas Kungs atvēra Bileāmam acis, un viņš ieraudzīja tā Kunga eņģeli stāvam uz ceļa ar atvēztu zobenu rokā. Un viņš palocījās un nometās pie zemes uz sava vaiga.

66 Un tā, izlasot šo, lai izveidotu tam apkārt kontekstu, es gribu runāt par tēmu: *Vai Dievs kādreiz maina Savas domas par Savu Vārdu.*

67 Šī ir svarīga tēma, un tā ir liela patiesība, kuru mums vajadzētu saprast. Vai Dievs var kaut ko izteikt un pēc tam teikt: "Es atvainojos, ka es to pateicu"? Vai Dievs var atsaukt Savus Vārdus pēc tam, kad Viņš tos ir izteicis?

68 Un tā, šajā izteikumā...es izvēlējos šo izteikumu, tāpēc ka tas ir viens no tiem Bībeles izteikumiem, ko lasītājs, mēģinādams ieraudzīt, jeb mēģinādams pateikt, ka Dievs patiešām maina Savas domas...šeit, vairāk nekā jebkurā citā vietā Bībelē, ko es zinu, varētu šķist, ka Viņš mainīja Savas domas, jo Viņš pateica Bileāmam vienu lietu, bet pēc tam pateica viņam citu. Un tā, daudzi cilvēki ir mēģinājuši padarīt Bileāmu par tikai kādu pareģi vai ko tamlīdzīgu. Bet Bileāms nebija kaut kāds pareģis. Viņš bija Tā Kunga pravietis.

69 Un tā, vispirms mēs ieskicēsim šo vēstījumu tā vispārīgi. Israēls bija ceļā no Pales-...devās uz Palestīnu, nākdami no Ēģiptes. Un Tas Kungs bija ar viņiem, un viņi bija... Ikviens ienaidnieks, kas bija cēlies Israēla priekšā, bija aizvākts no ceļa, jo Dievs pateica, ka Viņš sūtīs viņiem priekšā sirseņus un izdzīs ienaidniekus, kamēr vien viņi staigās, paklausot Viņa pavēlei. Pilnīgi nekas nespēja nostāvēt. Amalekieši, tā laika milži, Israēlam bija nekas. Lai gan viņi bija maza auguma cilvēki, viņi gāja iekš TĀ SAKA TAS KUNGS. Tāpēc, neskatoties uz visu pretestību, Dievs vienmēr gādāja par to, lai Viņa apsolījuma Vārdi nekad nepieviltu Israēlu.

70 Un Vecās Derības Israēls simbolizē Jaunās Derības līgavu, kas iznāk no pasaules un maršē pa ceļu uz Kanaānu, tas ir, to Kanaānu, uz kuru mēs dodamies, uz Tūkstošgadu valstību.

71 Un tā, lūk, mēs redzam, ka Moābs šeit simbolizē draudzi. Un Moābs... Viņi tikko kā bija nokāvuši dažus ķēniņus un bija sakāvuši ienaidnieku, nonāvējuši visu ko, ieņēmuši zemi un nonākuši pie Moāba. Lūk, Moābs nekādā gadījumā nebija pagānu tauta. Moābs bija tauta, kas kalpoja tam pašam Dievam, kuram kalpoja Israēls. Un Moāba zeme sākotnēji bija cēlusies no Lata dēla, kas viņam piedzima no paša meitas. Un viņš, būdams šīs tautas pamatlicējs, viņš bija organizējis savas slavenības un tā tālāk, un izveidojis no tā lielu tautu, un viņi bija vairojušies un attīstījušies.

72 Bet, lūk, Israēls bija no Ābrahāma dzimuma, nevis no Lata. Israēls cēlās no Īzāka, Jēkaba. Un Israēls uzradās no tām divpadsmit ciltīm no Jēkaba, kas vēlāk tika nosaukts par "Israēlu", jo viņš cīnījās ar To Kungu. Un šeit Moābs...

73 Un tā, šajā...un tiem, kas klausās caur telefoniem, es vispirms gribu pateikt, ka es...es negribu būt kritisks, un es ceru, ka es neesmu. Bet tas vēstījums, kas man ir iedots, man ir jābūt uzticīgam šim vēstījumam, citādāk es būšu liekulis. Saprotat? Es...es nevaru pateikt vairāk, nekā es esmu sūtīts pateikt.

Un es...es uzskatu, ka šodien kristīgās sabiedrības lielais ienaidnieks ir organizētās draudzes. Es no visas sirds patiešām ticu, ka galu galā tas pārtaps par zvēra zīmi, ko es varu...es domāju, ka es varu pierādīt to ar Bībeli ar Dieva palīdzību, es jau esmu to darījis, ka tas pārtaps par zvēra zīmi, par draudžu savienību. Jo Dievs nekad tā nav darījis, nekad, nevienā laikā, nekad nav atzinis kādu ordinētu draudzi, organizētu draudzi, nekad. Viņš nekad nav to darījis.

Un katru reizi, kad cilvēks izveidoja kādu organizāciju, Dieva Gars to atstāja un vairs nekad neatgriezās. Pajautājiet jebkuram vēsturniekam, vai arī jūs paši esat to lasījuši. Nekad! Kad viņi organizējās, Dievs nolika to uz plauktiņa, un tieši tur tas tika notikts; kopš tā laika tas atradās tur. Viņu locekļu skaits pieauga, bet vairs nekad nebija Gara atmošanās; vairs nekad.

74 Moābs šeit simbolizē tādus, jo viņi bija organizēta tauta, paši savā zemē, kā viņu konfesijā. Un viņiem tur bija viņu pašu reliģija, un viņiem bija tāda pati reliģija kā Israēlam. Viņi bija moābieši un ticēja Dievam Jehovam, bet tā bija organizēta cilvēku grupa.

75 Un, lūk, tāpat kā viņi simbolizē dabisko draudzi, tā Israēls simbolizē garīgo draudzi, kas ir ceļā. Lūk, Israēls nebija organizēta tauta. Kamēr vien viņi sekoja Dievam, viņi bija neatkarīgi. Viņi kļuva par klejotājiem, kuriem nebija, kur iet. Kur vien gāja uguns stabs, viņi gāja kopā ar to. Viņi nebija organizēta tauta. Viņu vidū bija organisms, jo viņiem to iedeva apgraizīšana, kas bija no Dieva baušļa, taču tajā laikā viņi nebija organizēta tauta. Kad viņi beidzot kļuva par organizētu tautu, lūk, kad viņi krita un noraidīja savu Mesiju.

76 Un tā, mēs redzam, ka vienmēr, kad šie dabiskie un garīgie, draudžu un organizāciju gari, sastopas, tur vienmēr notiek sadursme. Nekad nav bijis citādāk. Tur vienmēr ir sadursme. Jo mēs redzam, ka tur ir skaudība. Un tur, tajā skaudībā, tas izraisa miesīgas līdzības, atdarinājumus. Un mēs redzam to šodien, kā tas bija toreiz. Kad Dievs kaut ko izdara kādam indivīdam, ikviens cenšas atdarināt tieši to, ko Dievs izdarīja tam cilvēkam. Saprotiet, tas izraisa sāncensību un rada miesīgumu. Un, ja viņiem (tai otrai pusei) neizdodas gūt garīgus rezultātus, tad viņi dara to ar politisko varu, vai arī viņi kaut ko aizvieto, lai sajauktu cilvēku prātus un piesaistītu mācekļus, kas sekos viņiem.

77 Tieši tā tas notika pašā sākumā, kad Kains un Ābels, abi tie puiši, bija šeit uz zemes. Un, kad Ābels pienesa Dievam labāku upuri nekā Kains un Dievs apstiprināja Ābelu, nonākdams lejā un pieņemdams viņa upuri, tas izraisīja Kainā skaudību, jo viņš apskauda savu brāli, un nogalināja savu brāli.

78 Tas sākās pašā sākumā, kad dabiskais un garīgais... Tomēr Kains un Ābels pielūdza vienu un to pašu Dievu, viņi abi uzcēla tādus pašus altārus, un viņi abi pielūdza vienu un to pašu Dievu, tajā pašā draudzē, pie tā paša altāra. Bet Kains, spriezdams miesīgi, kā upuri atnesa zemes augļus un uzlika tos uz altāra, domādams, ka tas pavisam noteikti derēs Dievam kā izpirkums. Tāpēc viņš droši vien atnesa, kā cilvēki domā šodien, "ābolus, ko Ādams un Ieva paņēma, un tas izraisīja grēku". Un kas nu vēl, man šķiet, ka šodien viņi ir izsecinājuši, ka tas bija "granātābols" vai kas tāds. Nesen kāds no viņiem pateica, ka tas bija kaut kas cits.

79 Un...bet Ābelam bija pareizais upuris. Viņš zināja, ka tās bija asinis, kas to izraisīja, tāpēc viņš atnesa jēru. Un, kad Dievs pieņēma viņa... Lūk, Ābels ticībā, caur atklāsmi, nekādā citā veidā. Nekādas rakstītas Bībeles nebija. Tāpēc, saprotiet, taisnīguma sākums ir Dieva atklātā patiesība, un uz tās ir celta visa dzīvā Dieva draudze.

80 Kādu dienu Jēzus, kāpdams lejā no kalna, sacīja Saviem mācekļiem: "Ko cilvēki saka, kas Es, Cilvēka Dēls, esmu?"

"Vieni saka, ka Tu esi Mozus, bet citi saka, ka Tu esot Elija un Tu esot Jeremija vai kāds no praviešiem."

Viņš sacīja: "Bet ko jūs sakāt, kas Es esmu?"

81 Lūk, kad apustulis Pēteris, Dieva iedvesmots, Gara atdzīvināts, izteica šo satriecošo apgalvojumu: "Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls."

82 Pievērsiet uzmanību šim apgalvojumam. "Svētīts tu esi, Sīmani, Jonas dēls, miesa un asinis tev to neatklāja. Tev to ir atklājis Mans debesu Tēvs. Tu esi Sīmanis. Uz šīs klints..."

Kādas klints? Un tā, katoļi saka: “Uz Pētera, tās klints, maza akmentiņa.” Bet Protestanti saka: “Uz Kristus, tās Klints.”

Ne tāpēc, lai atšķirtos, bet tas bija uz atklāsmes, kas Pēterim bija par to, kas ir Viņš. “Neviens nevar atnākt pie Manis,” sacīja Jēzus, ”ja vien Mans Tēvs viņu nepievelk. Un visi, ko Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis.”

“Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.”

83 “Svētīts tu esi, Sīmani, Jonas dēls; miesa un asinis tev to neatklāja, bet mans Tēvs, kurš ir debesīs. Uz šīs klints Es celšu Savu draudzi, un elles vārti nespēs to uzvarēt.” Garīgi atklātais Dieva Vārds!

84 Ievērojiet, Ābels ticībā Dievam pienesa labāku upuri. Bet miesīgais ticīgais domāja, ka Dievs atzīs viņa roku darbus un viņa augļus, un viņa skaisto upuri, ko viņš atnesa, un tas izraisīja sadursmi.

Mēs redzam, ka Ābrahāmam un Latam bija jāpiedzīvo sadursme.

85 Mēs redzam, ka tāda pati sadursme bija starp Mozu un...un Dātanu, Korahu.

Mozus, būdams ordinēts pravietis ar Tā Kunga Vārdu, apstiprināts, ka viņš bija izraudzīts par viņu līderi tajā laikā, un Ābrahāms bija apsolījis visas šīs lietas, un, lūk, Mozus izdarīja precīzi to, ko Dievs teica, ka tas būs, notiks.

Un Korahs, būdams miesīgs, vēlējās viņu vidū izveidot organizāciju. Viņš gribēja izveidot cilvēku grupu. Bet Dievs nedarbojas ar cilvēkiem tādā veidā. Tieši tur, tajā Rakstu vietā, kas ir šodienas ceļojuma līdzība, ir parādīts, ka Dievs neievieš organizāciju. Jo, tiklīdz Korahs to izdarīja, viņš pateica Mozum: “Tu uzņemies pārāk daudz.” Citiem vārdiem sakot: “Visa sanāksme ir svēta! Nu, tu saki, ka tu esi vienīgais svētais vīrs. Tev nav tiesību šādi rīkoties. Tu mēģini padarīt sevi par kādu svarīgu personu. Mēs visi esam svēti. Mēs visi esam Dieva bērni.”

86 Bet Mozus vienkārši aizgrieza savu galvu un aizgāja prom. Viņš sacīja: “Kungs, ko man darīt?”

87 Dievs sacīja: “Atdalies no viņa. Man tas ir apnicis.” Un Viņš aprija viņu zemē.

88 Redziet, tur bija sadursme. Kad satiekas miesīgais un garīgais, vienmēr notiek sadursme. Kad satikās Jūda un Jēzus, notika sadursme: viens bija Dieva Dēls, bet otrs bija sātana dēls. Tieši tāpat kā Kains un Ābels – kad viņi satikās, notika sadursme. Viens no viņiem bija draudzes mantzinis, bet Otrs bija draudzes gans. Un tāpat kā tagad, šodien mēs atkal nonākam pie tā paša. Miesīgā konfesija un Kristus garīgā līgava. Kristus garīgā līgava tik ļoti atšķiras no miesīgajām organizācijām, ka tās nemaz nav salīdzināmas.

89 Un tā, ievērojiet, ka dabiskais vienmēr cenšas atdarināt garīgo. Taču, līdzīgi kā ar Jēkabu un Ēsavu, tas nedarbosies. Tas nenotiks. Nu, runājot par labajiem darbiem, es...es domāju, ka Ēsavs faktiski bija labāks par Jēkabu, cilvēku acīs. Viņš centās rūpēties par savu tēti, kurš bija akls, pravietis. Un visas šīs lietas, ko viņš centās darīt, un tomēr Ēsavs nedomāja, ka tas ir tikai miesīgs darbs. Viņš domāja, ka viņš varētu tikt iekšā caur to, ko viņš ir izdarījis, izdarīt kādam kaut ko labu, kas bija ļoti labi. Bet Jēkabs, visa viņa dvēsele gribēja iegūt to pirmdzimtību, un tieši to Dievs atzina viņā par garīgu.

90 Ievērojiet, un tas vienmēr lika dabiskajam ienīst garīgo. Tas lika Kainam ienīst Ābelu. Tas lika Koraham ienīst Mozu. Tas lika Jūdam ienīst Jēzu. Un tas turpinās. Tas liek dabiskajam ienīst garīgo tieši tā, kā sākumā Kains ienīda Ābelu, to, kura upuri Dievs pieņēma, un cenšas viņus iznīcināt.

Pat... Viņi cenšas sagraut ietekmi. Viņi cenšas sagraut visu, jo tā ir tikai un vienīgi skaudība. Tas sākās Kainā, un pierādījās, ka tā bija skaudība; un joprojām tā ir tā pati lieta šodien, kad satiekas dabīgais (miesīgais) un garīgais. Tas pierāda, ka tas ir sātans, citādi nevar būt, jo skaudība nāk no sātana. Un pēc tam izraisa patiesības atdarināšanu, kāds cenšas atdarināt kaut ko, kas nav...ko viņi nav iecelti darīt. Cik daudz kā tāda mēs esam redzējuši šajās pēdējās dienās! Ak vai, cik daudz kā tāda!

91 Tāpēc mēs redzam, ka Dievs dara...nekad nemaina savas domas par Savu sākotnējo Vārdu. Bet, ko Viņš aicina, to Viņš arī ieceļ. Neviens cits nevar ieņemt šo vietu. Neviens nevarēja ieņemt Mozus vietu. Nav svarīgi, cik daudz Korahu sacēlās, vai cik daudz Datanu; tas bija Mozus, kuru Dievs bija aicinājis, neskatoties ne uz ko.

92 Bet...un, ja cilvēki nevēlas staigāt Viņa pilnīgajā gribā, Viņam ir pieļaujamā griba, kurā Viņš ļaus tev staigāt. Ievērojiet, Viņš to pieļauj, protams, bet Viņš liks tam darboties Viņa godībai, Viņa pilnīgajā gribā. Un tā, ja jūs gribat...

93 Tieši tāpat kā sākumā tā nebija Dieva pilnīgā griba, lai bērni uz zemes dzimst caur seksu. It nemaz. Dievs radīja cilvēku no zemes pīšļiem, iedvesa viņā dzīvības elpu, un viņš kļuva par dzīvu dvēseli. Viņš paņēma no tā cilvēka palīgu un uztaisīja viņam sievu. Tā bija Dieva pirmā un oriģinālā griba. Bet, kad ienāca grēks un izdarīja to, ko tas izdarīja, tad Viņš atļāva vīrietim likumīgi apprecēt sievieti un dzemdēt caur viņu bērnus. "Tad vairojieties un piepildiet zemi, ja tas ir tas veids, kā jūs to darīsiet." Bet, saprotiet, tā nekad nebija Viņa pilnīgā griba.

94 Tādējādi visām tām lietām, kam bija sākums, ir jābūt arī beigām. Visam grēkam ir jānonāk līdz iznīcināšanai. Visam grēkam ir jātiek likvidētam. Tādējādi lielajā Tūkstošgadu valstībā, kad atnāks augšāmcelšanās, mums vairs nebūs atkal jāpiedzimst no mūsu tēviem un mātēm, bet Dievs, tāpat kā Viņš darīja sākumā, izsauks cilvēku no zemes pīšļiem un viņa palīgu līdz ar viņu. Tā tas ir. Tieši tā Viņš darīja to sākumā.

95 Tādējādi Dievs nekad nemaina Savas domas par jebko, bet Viņš ļaus tev turpināt. Lūk, tā bija ilga riņķošana apkārt, lai nonāktu pie tā, ko es šeit vēlos par to pateikt. Bet...un... Bet tas ir, jūs... Es gribu, lai jūs to saprotat. Saprotat? Dievs ļaus jums kaut ko darīt un pat svētīs jūs tajā, bet tā joprojām nebūs Viņa pilnīgā griba.

96 Dievs ļāva Israēlam saņemt bauslību 2. Mozus grāmatas 19. nodaļā. Kaut arī žēlastība jau bija viņiem iedevusi pravieti, uguns stabu, upura jēru, atbrīvošanas spēku, bet viņi pieprasīja likumu. Tā nebija Dieva griba, bet tas tika ieviests tāpēc, ka to gribēja cilvēks. Un ar to pašu likumu, ko viņš gribēja, viņš tika nolādēts.

97 Vislabākais ir tad, kad ir Dieva griba. Tieši to Viņš mums mācīja. "Lai notiek Tava griba. Lai nāk Tava valstība. Lai notiek Tava griba." Mums ir jāpakļaujas Viņa gribai un Viņa Vārdam. Neapšaubiet to. Ticiet tam. Nemēģiniet atrast kādu apvedceļu apkārt tam. Vienkārši pieņemiet to tādu, kāds tas ir.

Tik daudzi vēlas apiet apkārt, atrast kādu citu ceļu. Un, kad jūs šādi darāt, jūs redzat, ka jūs virzāties uz priekšu, jūs redzat, ka Dievs jūs svētī, taču jūs darbojaties Viņa pieļaujamajā gribā, nevis Viņa pilnīgajā, Dievišķajā gribā.

98 Viņš pieļauj to, kā es jau teicu, bet Viņš neļaus...Viņš neļaus tai būt Viņa pilnīgajai gribai; bet Viņš liks tai darboties, lai pagodinātu un svētītu Viņa pilnīgo gribu. Un bērnu dzemdēšana caur seksu ir viens no šiem piemēriem.

99 Tagad ievērojiet, ka, pirmkārt, Moābs bija ārlaulībā dzimusi tauta. Viņa izcelsme bija no ārlaulības, kaut arī no ticīga tēva un ticīgas meitas.

Pilnīgi precīzi, ja jūs paņemat to kā līdzību un lietojat garīgu prātu, jūs pilnīgi skaidri varat ieraudzīt, ka tieši tādā stāvoklī ir konfesija. Protams. Saprotiet, tas viss ir pilnīgi nepareizi. Un, paskatieties, ja tā piedzima, uzsākās šādi, tā nekad nevar... Tā turpina kā sniega bumba, tā vienkārši turpina velties arvien lielāka un lielāka, un lielāka. Tu paņem vienus maldus un sāc celt uz tiem vieniem maldiem, un tu turpini uzrullēt vienu lietu pēc otras, un vienu lietu tādu kā otru, visas pēc kārtas.

100 Un tieši tā sākās draudze. Tieši šādi tas sākās Nikejā, Romā, kad Romas katoļu baznīca... Pašā sākumā tas, no kurienes tā iznāca, bija vasarsvētki. Bet, kad viņi organizējās un ieveda draudzē slavenības, viņi sāka lasīt, turēt lūgšanas un skaitīt rožukroni, un...un lūgties par mirušajiem, un visas citas lietas. Un tad tas vienkārši sāka velties, no vieniem maldiem uz citiem, no vieniem maldiem uz citiem, un paskatieties, līdz kam tas ir nonācis. Tajā vispār nav nekā, kas atgādinātu vasarsvētkus. Saprotat? Vieni maldi paķer nākošos, paķer nākošos. Ir tikai viena lieta, ko var izdarīt,

un tas ir – izdzēst visu pa tīro un atgriezties uz sākumu.

101 Kad Mārtiņš Luters sāka ar taisnošanu... Tai luterāņu draudzei būtu vajadzējis doties tālāk. Saprotat? Ja... Luters, kad viņš organizējās, viņš nevarēja pieņemt Veslija svēttapšanu, jo viņš bija organizēts; un tie cilvēki par to nestāvēja, tāpēc Gars aizgāja prom no turienes.

102 Un tā šī Lata grupa, tas ir, Moābs bija Lata meitas bērns, pirmkārt, nelikumīgi dzimis. Lūk, ievērojiet, kā dabiskā draudze, Moābs simbolizē dabisko konfesiju, tā Israēls simbolizē garīgo draudzi.

Israēls, tā bija patiesā draudze, tā bija tā laika līgava, izsaukta no Ēģiptes un apstiprināta, ka tā bija patiesība.

103 Ievērojiet, kad viņi... Tie abi satikās. Tie abi upurēja tādu pašu upuri, abi uzcēla septiņus altārus, abi pienesa šķīstu upuri, vērsi. Un viņi pat pienesa aunus, apliecinot, ka ir Mesijas atnākšana. Fundamentāli viņi abi bija pilnīgi vienādi. Israēls tur lejā, tajā ielejā; Moābs augšā uz tā kalna. Un Moābam bija septiņi altāri; Israēlam bija septiņi altāri. Moābs ar septiņiem vēršiem; Israēls ar septiņiem vēršiem. Moābs ar septiņiem auniem, kas runāja par nākamo Mesiju; Israēls ar septiņiem auniem.

Kāda atšķirība bija starp viņiem? Fundamentāli viņi abi bija pareizi. Bet, redziet, Moābam nebija apstiprinājuma tam, ka Dievs ir ar viņiem; viņi bija tikai tauta, slavenu cilvēku grupa. Bet Israēlam kopā ar viņiem bija pravietis. Kopā ar viņiem bija tā sistā klints. Viņiem bija uguns stabs. Viņiem bija vara čūska dziedināšanai. Viņiem bija Dieva svētības, kas gāja viņiem līdzi, un viņi bija izsauktie Dieva bērni.

104 Un tā, mēs redzam, ka tas pilnībā atspoguļo šodienas draudzes, jo Moābs tāds nebija. Israēls bija klejotājs, no vietas uz vietu; kur vien virzījās tas uguns stabs, viņi virzījās kopā ar to. Moābam tā nebija; viņi bija iekārtojušies savā konfesijā, paši savā tautā. Viņi nekustējās, viņi palika turpat uz vietas. Viņiem bija savas slavenības. Viņi noteica to, kas viņiem jādara, un viņiem bija savi kareivji, viņiem bija savi cīnītāji, viņiem bija savs ķēniņš, kas viņiem bija, no kura viņi saņēma savus rīkojumus, un tā tālāk.

105 Taču Moābs redzēja, ka Israēlam bija kaut kas tāds, kā viņiem nebija. Viņi redzēja Israēla vidū varenu spēku, un tas bija pravietis. Un tas pravietis bija Mozus. Un viņi zināja, ka tad, kad kaujā nebija panākumu, viņi vienkārši pacēla viņa rokas un turēja tās paceltas, un kaujas gaita mainījās. Tā ka viņiem nekā tāda nebija, tāpēc viņi mēģināja cīnīties pret to ar politiku, ar politiskiem sakariem. Viņi aizsūtīja uz citu valsti un noalgoja pravieti, lai viņš atnāktu, lai viņiem būtu pravietis un viņu vidū būtu spēks tieši tāpat, kā tas bija Israēla vidū.

106 Vai jūs redzat miesīgo salīdzināšanu? Vai varat ieraudzīt miesīgo draudzi šodien? Tā ir izdarījusi to pašu lietu.

107 Ievērojiet, lūk, viņiem abiem ir pravieši. Vienīgā atšķirība bija tāda, ka Mozum, Dieva pravietim, viņa Ķēniņš bija Dievs. Lūk no kurienes viņš saņēma savus rīkojumus, Tā Kunga Vārdu. Un Bileāmam, arī viņam bija ķēniņš, un tas ķēniņš bija Balaks, Moāba ķēniņš, un tieši no turienes viņš saņēma savus rīkojumus un savas svētības. Tāpēc Moābs sacīja Balakam: "Nokāp lejā..." tas ir, sacīja Bileāmam: "Nokāp lejā un nolādē man šo tautu, jo tā apklāj visu zemes virsmu. Viņi vienkārši nāk un visu noēd, kā vērsis noēd zāli." Teica: "Tagad nokāp lejā. Un, kā es saprotu, tu vari nolādēt, tu vari svētīt – viss, ko tu dari, tiek atzīts."

108 Un tā, mēs gribam ieraudzīt, ka šis vīrs bija Dieva iecelts pravietis, bet viņš pārdeva savu pirmdzimtību politisku iemeslu dēļ. Tieši tāpat, kā draudze izdarīja šodien, kā Luters, Veslijs, pentakosti un visa viņu grupa, pārdeva to par sakariem savā organizācijā. Mozus Dieva pakļautībā, Bileāms Balaka pakļautībā. Kaut arī abi pravieši bija Dieva aicināti vīri, un abi bija garīgi. Ievērojiet atšķirību. Katram no viņiem bija vadība: Mozum tas bija Dievs, bet Bileāmam tas bija Balaks.

109 Ievērojiet, kā šeit tiek pielietots garīgais, lai pierādītu, ka dabiskais ir nepareizs. Mozu, kas bija Dieva sūtīts, pildīja savu pienākumu, satika un izaicināja cits Dieva pravietis. Vai jūs varat ko tādu iedomāties! Mozus, Dieva aicināts, Dieva iecelts, pildīdams Dieva uzdevumu, satikās ar šo

auksto, formālo grupu, un viņu izaicināja cits Dieva pravietis, kuru Dievs bija svētījis un iecēlis. Kur tad ir tā atšķirība? Tiem abiem bija pravieši. Dievs runāja ar abiem praviešiem.

110 Un daži no viņiem saka: "Dievs teica: 'Dariet *tā*!' Dievs teica: 'Dariet *šitā*!'" Lūk, es par to nešaubos, bet tas neatbilst Dieva Vārdam. Pravietis, nav svarīgi, ka viņš ir pravietis, viņš neatbilst. Tik daudzi cilvēki tiek pievilti šādā veidā. "Ak, *tas* brālis var izdarīt *to*, un *šis* brālis var izdarīt *šito*," un noliedz Vārdu?

111 "Pat ja es runātu cilvēku un eņģeļu mēlēs, pat ja man būtu tādas dāvanas, ka es varētu kalnus pārcelt, pat ja es izdalītu visu savu mantu, lai pabarotu nabagus, es joprojām esmu nekas."

"Daudzi nāks pie Manis tanī dienā un sacīs: 'Kungs, Kungs, vai tad es neesmu pravietojis Tavā Vārdā? Vai neesmu...es Tavā Vārdā esmu izdzinis ļaunos garus un darījis varenus darbus?' Bet Es tiem sacīšu: 'Atkāpieties no sevis... Atkāpieties no Manis jūs, netaisnības darītāji. Es jūs nekad neesmu pazinis.'" Kaut arī viņi nāk apliecinādami, ka viņi to darīja, bet Jēzus pateica, ka viņi bija netaisnības darītāji. Kas ir netaisnība? Tas ir tad, kad tu zini, ka tev tas būtu jādara, ka ir pareizi to darīt, un tomēr tu to nedari. Vai redzat, kas notiks pēdējās dienās?

112 Ieklausieties visā šajā domā! Tas bija mans mērķis šovakar. Es teicu, ka beigšu deviņos, bet varbūt es nedaudz nokavēšos. Skatieties, tas ir viss mans mērķis – parādīt jums šo domu ar Dieva Vārdu, saprotiet, ka...ka Dievam ir jātur Savs Vārds, lai Viņš paliktu Dievs.

113 Tātad, mēs ieraudzījām, ka viņi abi bija garīgi vīri, abi bija pravieši, abi bija aicināti. Un Mozus, pildot savus tiešos pienākumus, ar nepārtrauktu uguns stabu savā priekšā ik dienas, Dieva Gars uz viņa, pildot savus pienākumus... Lūk, atnāk vēl viens Dieva kalps, Dieva aicināts, Dieva iecelts, pravietis, pie kura nāk Dieva Vārds. Lūk, kur ir tā bīstamā robeža. Neviens nevarētu apstrīdēt, ka tas vīrs bija no Dieva...no Dieva, jo Bībele saka, ka Dieva Gars runāja ar viņu, un viņš bija pravietis. Bet, redziet, kad viņš saņēma īsto atbildi no Dieva, viņš to neievēroja. Viņš nepievērsa tai uzmanību, un tad viņš devās izaicināt Mozu.

114 Un tā, Bileāms meklēja Dieva gribu no visas sirds. Lūk, kad atnāca tie lielie vīri un sacīja: "Bileām! Ķēniņš Balaks ir aicinājis, lai tu nekavējoties nāc pie viņa un nolādi to Israēla tautu, jo tā ir izpletusies pa visu zemes virsmu un tagad viņi ir apmetušies nometnē pret mani. Un viņi ir pakļāvuši zem sevis visas apkārtējās karaļvalstis. Un tagad mēs gribam, lai tu atnāc un nolādē šos ļaudis. Jo, kā es to saprotu, ja tu kādu nolādē, tad viņš ir nolādēts." Lūk, redziet, viņš bija Dieva vīrs. "Ko tu svētī, tas ir svētīts." Viņš bija Dieva kalps.

115 Un Bileāms, būdams pravietis, tagad domāja: "Ir tikai viena lieta, kas man ir jādara, un tā ir – man ir jānoskaidro, kāda ir Dieva griba."

116 Tieši tāds ir pravieša pienākums, ja viņš ir aicināts būt par pravieti. Pirmkārt, kas pravietim ir jādara? Jāmeklē Dieva griba, Vārds. Viņam tas ir jādara. Jo, tā kā viņš ir pravietis, Dieva Vārds nāk pie viņa. Cilvēki saka: "Nu, tu taču neesi teologs." Bībelē nekur nav teikts, ka Dieva Vārds nāk pie teologa. Tieši viņi ir tie, kas uztaisa tajā jucekli. Vārds nāk pie Dieva pravieša.

117 Un šeit bija cilvēks, kurš bija Dieva pravietis. Un, kad viņš tika nolīgts, kad viņu grasījās nolīgt, lai viņš atnāktu un nolādētu citus Dieva ļaudis, ievērojiet, viņš devās meklēt Dieva gribu. Un viņš gribēja uzzināt Viņa pilnīgo gribu, un Dievs darīja viņam zināmu Savu pilnīgo gribu šajā jautājumā. Viņam tika parādīta Viņa pilnīgā griba. Kāda bija Viņa griba? "Neej!" Tas bija Dieva sākotnējais Vārds. "Neej ar viņiem. Nemaz nemēģini uzbrukt Maniem ļaudīm, kas staigā pa Maniem pilnīgajiem ceļiem."

118 Tāpat ir arī šodien, viņi grib ķildoties, diskutēt un visu pārējo, kad viņi redz, ka Dieva Gars darbojas jūsu vidū. Un viņi cenšas...viņi gadiem ilgi ir centušies to apslāpēt. Bet jo vairāk viņi cenšas to apslāpēt, jo lielāks tas aug. Jūs nevarat nolādēt to, ko Dievs ir svētījis. Jūs vienkārši nevarat. Jūs vienkārši nevarat to izdarīt.

119 Tāpēc, redziet, tā bija Dieva tauta. Un tā, tas pravietis, kaut arī viņš bija tur augšā un bija tā ķēniņa nolīgts, strādāja starp slavenībām un tā tālāk... Un pie viņa nāca Dieva Vārds. Viņš meklēja Dieva gribu, un Dieva griba atbildēja viņam un sacīja: "Nenolādi šo tautu. Es esmu viņus svētījis."

120 Un tā, neviens teologs zem debesīm nevar noliegt, ka šis vēstījums, ko mēs sludinām, ir

precīzs Dieva Vārds īstajā laikā. Dievs ir apstiprināts visā, kas ir bijis pateikts vai darīts, Viņš ir pierādījis, ka tas ir pareizs. Un tā, neviens teologs, neviens Bībeles lasītājs, neviens pravietis, kas ieskatās šajā Vārdā, ja viņš patiešām ir pravietis, viņš redzēs to pašu. Bet, ja viņš neredz to pašu, tas parāda, ka kaut kas nav kārtībā. Tāpēc ka...

121 Jūs teiksiet: "Nu, es varētu paskatīties uz to no otras puses." Tā varēja arī Balaks, Bileāms. Saprotat? Bet Dievs apliecināja Mozu.

Un kāds tad bija tas pierādījums? Dieva Vārds. Un viņš dzirdēja skaidru, noteiktu Dieva lēmumu: "Neej. Nemēģini nolādēt to, ko Es esmu svētījis. Tie ir Mani ļaudis."

Bet ziniet ko? Jāsāk ar to, ka Bileāmam tie cilvēki nepatika. Ak, kāds... Cik daudz Bileāmu ir pasaulē šodien! Viņam jau no sākuma nepatika tā grupa.

122 Un tā, pēc tam, kad viņš saņēma skaidru Dieva lēmumu: "Neej..." Bet, redziet, tā vietā, lai tā darītu (tas bija tas pats, kas bija Kainam, kas bija Koraham), viņš bija skaudīgs, un viņš...viņš tik un tā gribēja atrast kādu iemeslu doties.

123 Ievērojiet, viņa konfesionālā galvenā pārvalde pēc tam, kad viņš nosūtīja atbildi, sacīdams: "Nē, es nedomāju, ka es došos. Es nedomāju, ka es kaut ko darīšu ar viņiem. Es nediskutēšu ar tiem cilvēkiem, jo Dievs jau pateica man, ka tie ir Viņa ļaudis, un es nedomāju, ka es iešu." Ja vien viņš būtu turējies pie tā!

Taču dziļi sirdī viņam nepatika viņi. Saprotat? Viņi nebija no viņa grupas. Un jebkas, kas nepiederēja pie viņa grupas, bija "bez šaubām, nepareizi". Saprotat? Un viņš skatījās uz viņiem no augšas, teica: "Šie cilvēki ir darījuši šausmīgas lietas. Svētais Dievs tādus cilvēkus neapšaubāmi nolādēs. Viņi ir...viņi ir analfabēti. Viņi nav izglītoti kā mēs. Mēs esam gudrāki cilvēki. Ak, viņi apgalvo, ka kalpo Dievam, bet paskatieties uz viņiem, kas viņi ir? Kaut kāds bars, nu, vergu bars, dubļu maisītāji, kurus ēģiptieši izdzina no turienes. Nu, Dievam nekad nebūtu nekāda sakara ar tādu netīru baru kā tie!"

124 Viņš nespēja ieraudzīt to satriekto klinti un to vara čūsku, to uguns stabu. Viņš mēģināja spriest par viņiem no morāles viedokļa. Viņš nespēja ieraudzīt Dieva debesu aicinājumu. Caur žēlastību, caur izredzētību, viņi virzījās pa to kursu un ar Dieva Vārdu. Un, kad viņš gribēja viņus nolādēt, Dievs sacīja: "Nedari to. Viņi ir Mani. Liec viņus mierā. Neaizskar viņus."

125 Un tā, tāpēc tie vīri pagriezās, devās atpakaļ. Lūk, tomēr pavērojiet viņa konfesijas galveno pārvaldi, kad viņš atgriezās atpakaļ. Viņi nosūtīja ietekmīgāku grupu. Šoreiz tie varbūt bija...parastu draudzes locekļu vietā šoreiz varbūt atnāca teoloģijas doktori. Varbūt tie bija bīskapi vai varbūt apgabala prezbiteri, jo visi... Viņš sūtīja labāku grupu un nedaudz ietekmīgāku grupu, kādu, kam bija nedaudz labāka izglītība un kas varēja labāk izklāstīt viņam plānu, varēja to saprātīgi pamatot.

126 Redziet, tieši to darīja Kains, viņš prātoja. Tieši to darīja Korahs, viņš prātoja. Ne jau tas, kurš prāto.

"Mēs apgāžam prātojumus." Mēs ticam Dievam neatkarīgi no tā, ko saka kāds cits. Mēs ticam Dievam. Mēs neprātojam par to, ko saka Dievs. Jūs nevarat prātot par to. Jums ir jāpieņem tas ticībā. Un jebkas, ko tu zini, tev vairs nav jāprāto. Es nezinu, kā Viņš to dara, es vienkārši ticu, ka Viņš to dara. Es nezinu, kā Viņš piepildīs to apsolījumu, bet Viņš teica, ka Viņš to darīs. Es tam ticu. Es to pieņemu, pamatojoties uz savu ticību, ka tas ir Dieva Vārds.

Jūs teiksiet: "Nu, šādā veidā tev tas neizdosies." Es nezinu, kā man tas izdosies, bet Viņš teica: "Pasaki to."

Es atceros, kā mans baptistu mācītājs pateica man, sacīja: "Nu, Billij, tu sludināsi baznīcas stabiem. Nu, vai tu domā, ka kāds ko tādu klausīsies?"

Es teicu: "Tā pateica Dievs."

"Kā tad tu ar septiņu klašu izglītību grasies lūgt par ķēniņiem un sludināt pa visu pasauli?

127 Es teicu: "Es nezinu, kā es to darīšu, bet Viņš tā teica, un man ar to pietiek." Saprotat? "Viņš tā pateica. Es nezinu, kā tas tiks izdarīts."

Viņš teica: "Vai tu domā, ka cilvēki šajā lielajā, izglītotajā pasaulē, pret kuru tu grasies

nostāties šajā jautājumā par Dievišķo dziedināšanu un tamlīdzīgām lietām, vai tu domā, ka viņi tam noticēs?"

128 Es teicu: "Ne jau man ir jāzina, vai viņi tam ticēs, vai nē." Es teicu: "Mans pienākums ir sludināt to. Tas ir tas, ko Viņš man pateica. Viņš pateica, ka Viņš būs ar mani, un Viņš pateica man, ko tas paveiks."

Un tas izdarīja tieši to, ko Viņš pateica, ka tas izdarīs. "Sākumā paņem viņus pie rokas; pēc tam notiks tā, ka tu pat zināsi viņu sirds noslēpumu." Un es to izstāstīju jums, un tas notika tādā veidā. Kā tas darbojas? Es joprojām nezinu, kā tas notiek. Tā nav mana darīšana zināt, kā tas notiek, tas vienkārši notiek.

129 Kas varēja izskaidrot, kad Dievs pateica Elijam: "Ej tur augšā un apsēdies uz tā kalna, un Es tevi pabarošu. Es esmu licis vārnām tevi pabarot"? Kā gan vārna varēja dabūt maizes šķēli un ceptas zivs gabalu...gabalu un atnest to pravietim? Kaut ko tādu es nespēju izskaidrot. Es nedomāju, ka to spētu arī jūs vai kāds cits. Bet Viņš to izdarīja. Tas bija viss, kas bija nepieciešams. Viņš to izdarīja, un tā ir patiesība par to.

Kā Viņš to izdarīja, es nezinu, tā nav mana darīšana. Bet Viņš to izdarīja. Kā Viņš izveidoja zemi, es nezinu, bet Viņš to izdarīja. Kā Viņš sūtīja Savu Dēlu, es nezinu, bet Viņš to izdarīja. Kā Viņš augšāmcēlās no mirušajiem, es nezinu, bet Viņš to izdarīja. Kā Viņš mani izglāba? Es nezinu, bet Viņš to izdarīja. Tā tas ir. Kā Viņš izglāba tevi? Es nevaru tev pateikt, bet Viņš to izdarīja. Kā Viņš mani dziedināja? Es nezinu, bet Viņš to izdarīja. Viņš apsolīja, ka Viņš to izdarīs, un Viņš tur Savu Vārdu.

Un tā, Bileāmam būtu vajadzējis to zināt, un viņš zināja, kā ir pareizi.

130 Ievērojiet, šī labākā, ietekmīgākā grupa atnāca un...labāka ar ko? Viņiem bija labākas dāvanas. Un ne tikai tas, viņi varēja iedot viņam vairāk naudas, un viņi varēja...piedāvāja viņam labāku amatu. "Nu, tu būsi ne tikai parasts kalpotājs mūsu organizācijā, bet mēs iecelsim tevi par apgabala vadītāju. Saproti? Un mēs...mēs izdarīsim kaut ko tavā labā, ja tikai tu padzīsi to cilvēku baru no turienes, saproti, un pārtrauksi to visu." Ak, viņi piedāvāja viņam augstu amatu. Teica: "Jo vairāk tu svētīsi..." Teica: "Zini, es varu tevi paaugstināt." Paskatieties, no kurienes viņš dzirdēja šos vārdus, no valsts vadītāja.

131 No kurienes Mozus saņēma savus vārdus? No debesu Ķēniņa. Vienam bija Dieva apsolījuma Vārds: "Es aizvedīšu jūs uz apsolīto zemi, un neviens cilvēks nenostāvēs jūsu priekšā. Es sūtīšu jums pa priekšu sirseņus un izdzīšu tos ārā, uz visām pusēm. Un jūs ieņemsiet šo zemi. Es esmu ap-... Es jau esmu jums to iedevis. Ejiet, ņemiet to, iemantojiet to, tā ir jūsu." Un tā, redziet, lūk, ko klausīja Mozus. Bet tas vīrs klausījās, līdz tas nonāca līdz kaut kam viņa sirdī, par ko viņam bija skaudība, un tad viņš devās pie savas garīdzniecības vadības. Saprotat?

132 Ievērojiet, labāks amats. Viņš sacīja: "Vai tu zini, ka es varu tevi paaugstināt? Es paaugstināšu tevi uz labāku vietu. Es darīšu vairāk tavā labā. Es palielināšu tavu algu. Es došu tev labāku atalgojumu." Un, kad viņš viņam to visu piedāvāja, tas padarīja viņu aklu.

133 Cik daudz Bileāmu ir pasaulē šodien, kas par labāku amatu, labāku draudzi, kaut ko piesolītu... Kad cilvēks atver acis Vārdam un Dieva darbībām... Un tas labais cilvēks, kuram ir ietekme, sāks strādāt kā Dieva kalps, un viņam ir laba draudze. Pēc kāda laika viņam tiek darīta zināma kristība ar Svēto Garu; viņam tiek darīta zināma kristība Jēzus Vārdā, kas ir Rakstos un vienīgais Bībeliskais veids, kā kristīt. Un, kad viņam tas tiek darīts zināms, un tā konfesija zina, ka viņi pazaudēs viņu, ja viņš sāks to darīt, viņi piedāvā viņam labāku amatu un citu draudzi. Redziet, tas atkal ir tas senais bileāmisms, precīzi tā, kā tas bija sākumā.

134 Un tā, tas cilvēks, kurš lasa Bībeli, viņš nevar to lasīt, kamēr viņš neredz, ka tā ir patiesība. Neviens nekad nav ticis kristīts, izmantojot titulus "Tēvs, Dēls, Svētais Gars". Tā ir katoļu ticības mācība, nevis Bībeles doktrīna. Neviens cilvēks Bībelē vai trīssimt gadus pēc pēdējā apustuļa nāves nekad netika kristīts citādi, kā vien kristīts Jēzus Kristus Vārdā. Šādi sāka darīt katoļu baznīca, un pie tā nonāca visi pārējie. Un ikviens kalpotājs, kurš sēž savā kabinetā un paskatīsies uz to, zina, ka tā ir patiesība, taču popularitātes dēļ, lai saglabātu savu amatu, lai cilvēkiem būtu labāks viedoklis

par viņu, viņš iet uz kompromisiem.

"Nu," jūs teiksiet, "Dievs viņu ir svētījis."

135 Protams, dažiem no viņiem ir dziedināšanas dāvanas, dažiem no viņiem ir lielas kampaņas. Un tas stāv taisni viņu acu priekšā, un viņi saņem tādu pašu atbildi no Dieva Vārda, kādu saņemtu jūs vai jebkurš cits cilvēks; Dievs nemainās. Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

136 Bileāms, lai iegūtu labāku amatu, viņš domāja... Un tā, skatieties, kad tā labākā grupa atgriezās, turpat... Bileāms šeit pieņēma mānīgos vārdus. Saprotat? Viņš sacīja... Kad atkal atgriezās tā labākā grupa, viņam...viņam būtu vajadzējis teikt: "Lasieties prom no manis! Es jums jau pateicu Dieva Vārdu. Aiziet, prom! Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS." Bet, redziet, tās dāvanas, un lai kļūtu populārāks cilvēks...

137 Ak, kā viņiem patīk to darīt! "Mēs sūtīsim tevi pa visu pasauli. Mēs dosim tev īpašu lidmašīnu. Mēs finansēsim tavas sanāksmes it visur, ja tu tikai..." Ak, nē. Hm-hm. Saprotat?

Mēs zinām, ko saka Vārds. Mēs zinām, ko pateica Dievs. Mēs paliksim pie tā, ar Dieva palīdzību. Saprotat? Nav svarīgi, kas tur tiek solīts, un cik daudz vairāk var maksāt, un cik daudz *to, šito* vai *to* var piedāvāt; mēs gribam TĀ SAKA TAS KUNGS un ko Viņš pateica *Šeit* sākumā.

"Nu, draudze teica, ka tas ir otršķirīgi."

Mēs gribam to, ko Dievs teica sākumā. "Un kaut kas pielikts pie tā vai atņemts no tā, un pat tavs vārds tiks izņemts no dzīvības grāmatas; pievienot tam vienu vārdu vai atņemt no tā vienu vārdu." Mēs gribam to, ko teica Viņš, nevis to, ko teica draudze, ko teica doktors Džons, ko teica kāds cits. Mēs gribam, ko teica TĀ SAKA TAS KUNGS, ko teica Vārds.

138 Bet šeit mēs redzam Bileāmu, Dieva kalpu. Un daudzi tādi vīri sāk darbu, un ir Dieva iecelti, un patiešām runā Dieva Vārdu daudzās lietās; bet, kad lieta nonāk līdz pilnai patiesībai, viņi to nedarīs.

139 Lūk, ievērojiet, kā Dieva pravietim viņam vispār nevajadzēja saistīties ar tādu grupu. Viņam nebūtu vajadzējis iet kopā ar viņiem. Bet, redziet, popularitātes dēļ, saprotiet, savas sirdsapziņas miera dēļ, viņš sacīja: "Nu, palieciet uz visu nakti, un es pamēģināšu vēlreiz." Redziet: "Es pamēģināšu vēlreiz"? Kāpēc tu gribi pamēģināt vēlreiz?

140 Dievs jau bija pateicis viņam, ko sacīt. Dievs teica: "Saki viņiem, ka tu neiesi." Tas ir Viņa sākotnējais Vārds. "Es neiešu." "Un neej. Nenolādi to, ko Es esmu svētījis." Un tā, paskatieties, kā tas pēc kāda laiciņa vērsās pret viņu. Saprotat? Un tā tas būs katru reizi. Kad Dievs kaut ko pasaka, Viņš to domā nopietni. Viņš nemaina Savas domas par to. Viņš cieši turas pie Sava Vārda. Nav svarīgi, ko saka kāds cits, Viņš cieši turas pie tā Vārda.

141 Nu, Bileāmam būtu vajadzējis būt gudrākam. Viņam būtu vajadzējis aiziet prom no šādas kompānijas. Bet visas tās jaukās dāvanas un tā ķēniņa solījums, kas teica: "Tu zini, ka es varu to izdarīt. Es esmu bīskaps. Es varu darīt visu, ko vien vēlos, un es tevi paaugstināšu, ja tu atnāksi un izdarīsi to man."

Un Dievs jau bija viņam pateicis: "Nedari to."

142 Un tomēr Bileāms sacīja: "Jūs...jūs palieciet visu nakti, un es...es pamēģināšu vēlreiz."

Redziet, Viņam bija Vārds. Tev par To vairs nevajag strīdēties. Dievs to jau ir pateicis. Tāda grupa, viņi vienmēr atrunās tevi no Dieva gribas, ja tu viņiem ļausi.

143 Reiz viena grupa ieradās pie pravieša, vārdā Ījabs. Viņi nespēja viņu atrunāt. Viņš bija redzējis vīziju. Viņš zināja, kas ir pareizi.

Bileāms redzēja vīziju, bet tomēr neturējās pie tā.

144 Nebija svarīgi, cik daudz viņa draudzes grupas sacīja: "Ak, Ījab, tev vajadzētu darīt *tā*, tev vajadzētu darīt *šitā*." Pat savai sievai viņš pateica: "Tu runā kā negudrs cilvēks." Saprotat? "Es zinu, ko Tas Kungs teica. Es zinu, ko Viņš pieprasīja, un tieši to es esmu izdarījis." Redziet, viņš turējās pie tā, ko Dievs viņam pateica.

145 Ievērojiet, Bileāms izmantoja tos mānīgos vārdus, lai nomierinātu savu sirdsapziņu. Saprotat? Viņš sacīja: "Nu, es...es to noskaidrošu. Es pamēģināšu vēlreiz." Lūk, tieši šeit atnāk

otršķirīgais. Cik daudz Bileāmu mums ir šovakar, kuriem patīk izmantot to mānīgo tekstu no Mateja 28:19 tikai savas sirdsapziņas dēļ? Cik daudzi grib izmantot Maleahijas 4. nodaļu savas sirdsapziņas dēļ? Cik daudzi vēlas izmantot Lūkas 17:30 tikai sirdsapziņas dēļ? Cik daudzi grib izmantot šīs lietas, tomēr: "Nu, patiešām, es...es domāju, ka viņi tajā ir pilnīgi saputrojušies."

146 Un tātad šeit Bileāms mēģināja pateikt: "Varbūt Dievs ir saputrojies. Es pamēģināšu vēlreiz, redz, paskatīšos, ko Viņš pateiks." Lūk, Viņš zina tavu sirdi. Ievērojiet, Bileāms izmantoja šos mānīgos vārdus, lai nomierinātu savu sirdsapziņu, jo patiesībā viņš gribēja to naudu. Viņš gribēja būt tā svarīgā persona. Viņš gribēja to. Viņš gribēja to darbu. Viņš gribēja to amatu, lai uz viņu skatītos kā uz *tādu un tādu* doktoru. Tāpēc viņš...viņš teica: "Es pamēģināšu vēlreiz."

147 Ak, tie Bileāmi, kas šovakar ir pasaulē, apsolītie amati, popularitāte! Ak vai! Viņi noslāpē ar to savu sirdsapziņu. Savu konfesiju dēļ viņi saka: "Ja tu darīsi *šādi*, tu tiksi izmests. Es zinu, ka tu esi labs cilvēks, un mēs tevi mīlam," un viņš ir labs cilvēks, "mēs tevi mīlam. Bet tu nevari to sludināt. Mūsu...mūsu mācība saka, ka tu nevari to darīt. Doktors *tāds un tāds* teica, ka tas ir šādi. Lūk, ja tu gribi palikt pie mums, tev ir jātic šādi. Nu, ja tu gribi, es zinu, ka tev bija smags laiks, nu, es paskatīšos, vai es varētu tevi paaugstināt, varbūt pamainīt draudzes." Ak tu, Bileām! Kad tu zini Dieva gribu, dari to! Dievs Savas domas nemainīs. Nē.

148 Kaut ko, lai viņš varētu apiet patiesību sava pasūtījuma dēļ. Viņš sacīja: "Nu, es...es pamēģināšu vēlreiz." Paskatieties uz tiem Bileāmiem.

149 Un tā, atcerieties, kad viņš atnāca otrajā naktī ar tām lielajām slavenībām, viņa sirdsapziņa jau bija trula un nejūtīga, Dievs ļāva viņam iet. Lūk, Dievs it nemaz nemainīja Savas domas, bet Viņš iedeva viņam Savu pieļaujamo gribu: "Tādā gadījumā ej." Taču viņš konstatēja, ka tas nedarbosies.

150 Dievs zināja, kas bija Bileāma sirdī. Kaut arī viņš bija pravietis, Viņš zināja, ka viņš ienīst tos sektantus, un viņš...un viņš vienkārši...viņš tā vai citādi gribēja viņus nolādēt. Un Dievs bija pateicis viņam to nedarīt, tomēr viņš atkal atnāca, gribēja to izdarīt, tāpēc Dievs atļāva viņam iet. Dievs sacīja: "Dodies." Lūk, atcerieties, Viņš nekad neizmainīja Savas domas.

151 Ievērojiet, viņam bija vēlēšanās viņus nolādēt. Tos cilvēkus, kurus viņš ierindoja pie fanātiķiem, viņš gribēja viņus nolādēt. Viņš gribēja amatu. Viņš negribēja ar viņiem muļķoties, tāpēc viņš domāja, ka, ja viņam izdosies izdarīt šo lietiņu ķēniņa labā, viņš tiks paaugstināts. Dievs nekad neizmainīja Savas domas vai Savu Vārdu.

Bet Viņš iedos tev savas...tavas sirds vēlmi. Viņš to apsolīja. Vai jūs to zināt? Viņš apsolīja iedot tev tavas sirds vēlēšanos. Un lai tava vēlēšanās ir Dieva Vārds. Lai tava vēlēšanās ir Viņa griba, nekad tava paša griba. Viņa griba! Ja Viņš...tu Viņam kaut ko paprasi, Viņš tev to neiedod, saki: "Paldies Tev, Kungs. Tu zini, kas ir labi."

152 Paskaties pat uz ķēniņu Hiskiju, kad Viņš atsūtīja pie viņa to pravieti, Dievs, un sacīja: "Sakārto savu namu. Tu mirsi."

Hiskija pagrieza savu seju pret sienu un rūgti raudāja, un sacīja: "Kungs Dievs, es...es prasu, lai Tu uzklausi mani. Es esmu staigājis Tavā priekšā ar nevainojamu sirdi. Es vēlos, lai Tu ļauj man dzīvot vēl piecpadsmit gadus."

153 "Labi." Dievs runāja uz pravieti, sacīja: "Ej atpakaļ un saki viņam, ka Es viņu uzklausīju."

Un ko viņš izdarīja? Viņš atnesa negodu visai valstij. Viņš aizdedza Dieva dusmas tā, ka Dievs bija gatavs viņu nonāvēt. Tā tas ir. Jūs to zināt. Atkrita no Dieva. Būtu bijis daudz labāk tautai, ķēniņam un visiem, ja viņš būtu aizgājis un pieņēmis to pirmo lietu, ko Dievs viņam deva.

Taču šķita, ka pravietim tas bija grūti, kad pravietim bija jāatgriežas un jāpasaka viņam Dieva Vārds pēc tam, kad viņš jau bija viņam to pateicis. Bet Dievs sacīja: "Ej." Un, redziet, tas atnesa negodu.

154 Ko izdarīja Bileāms? Uzzinājis Dieva gribu, viņš tomēr bija neatlaidīgs, viņš tik un tā grasījās to darīt. Un kas no tā iznāca? Ievērojiet. Viņš nekad neizmainīja Savas domas. Viņš zināja, kas bija viņa sirdī.

155 Ziniet, reiz Toms, viņš vienkārši nespēja tam noticēt. Nē, viņš...viņš teica: “Nē, es nevaru tam noticēt. Ja es varētu iebāzt savu roku Viņa sānā, iebāzt to naglu brūcēs Viņa rokās, nu, tad, tad es...es tam noticēšu.”

Viņš sacīja: “Atnāc šurp, Tom. Redzi? Tagad ieliec savas rokas šeit.”

Lūk, ak, tagad Toms sacīja: “Tas ir mans Kungs un mans Dievs.”

156 Teica: “Jā, tu to redzēji, un tagad tu tam tici. Cik daudz lielāks ir atalgojums tiem, kas nekad nav redzējuši, un tomēr tic!”

Dažreiz cilvēki nevar saņemt Svēto Garu, ja vien viņi nerunās mēlēs. Es ticu runāšanai mēlēs, protams. Viņš ir labs Dievs, Viņš iedos tev tavas sirds vēlēšanos. Taču nav nozīmes, cik daudz tu runā mēlēs, noliedzot šo Vārdu, tu tā vai citādi kļūdies. Saprotat? Saprotiet, jūs neienākat ar runāšanu mēlēs. Jūs ienākat, turot katru Vārdu. Tieši tāds ir Svētā Gara pierādījums – kad tu tici Dieva Vārdam. Saprotat?

157 Es ticu runāšanai mēlēs. Es ticu, ka tu vari tikt tā atdzīvināts, kā es teicu šorīt, ka tu runāsi jaunā mēlē. Man pašam tā ir bijis, un es zinu, ka tā ir patiesība. Es zinu, ka tas tā ir. Bet tā nav tā zīme, ka tu...ka tu esi Dieva izredzēts bērns. Saprotat? Noteikti nē. Viņš nekad neteica...

“Daudzi nāks pie Manis un sacīs: 'Kungs, vai tad es Tavā Vārdā neesmu pravietojis un darījis visas tās varenās lietas?' Viņš sacīs: 'Atkāpieties no Manis, jūs, kas darāt netaisnību, Es jūs nekad neesmu pazinis.'”

158 Jūs runājat mēlēs un tomēr atsakāties kristīties Jēzus Kristus Vārdā? Kaut kur kaut kas nav kārtībā. Jā, protams; jebkura no šīm lietām, jebkurš no šiem Dieva dotajiem rīkojumiem. Tur kaut kas nav kārtībā. Vienkārši pārbaudiet savu sirdsapziņu un paskatieties, ko...paskatieties, ko saka Bībele. Parādiet man kaut vienu vietu, kur kāds tika kristīts “Tēva, Dēla, Svētā Gara” vārdā. Saprotat? Tur tā nav. Bet, redziet, reizēm, lai nomierinātu savu sirdsapziņu, jūs sakāt: “Nu...”

Jūs sakāt: “Dievs runā uz sievietēm par to, kā viņām ir jādara, nevalkāt šortus un citas lietas, bet, ziniet, mācītājs teica...” Tā viņi izvēlas vieglo ceļu.

159 Viņi zina, ko Dievs par to ir pateicis Šeit. Protams, Dievs tā pateica.

Tāpēc viņi...viņi vienalga grib to darīt, saprotiet. Viņi mēģina atrast attaisnojumu. “Nu, es domāju, ka tā ir daudz labāk. Tas...tas nav... Vējš nepūš...” Jā.

Bet Dievs pateica, lai vīrietis ģērbjas citādāk nekā sieviete. “Ja sieviete uzvelk vīrieša drēbes, tā ir negantība Viņa acīs.” Tātad tas ir nepareizi, jā, un jums to nevajadzētu darīt. Nē. Saprotat? Tādējādi tas ir nepareizi.

160 Bet, redziet, viņi mēģina aizbildināties ar to, ka “Tas Kungs man pateica to darīt”. Es nesaku, ka Viņš neteica, bet, redziet, tā nav Viņa pilnīgā griba. Tā noteikti ir Viņa pieļaujamā griba. Vai jūs redzat, kas no tā iznāks? Tas samaitās visu to grupu. Tas samaitāja visu nometni.

161 Ievērojiet, lūk, Dievs nekad nemainīja Savas domas, Savu Vārdu. Bet Viņš ir labs Dievs, un Viņš iedos tev tavas sirds vēlēšanos, pat ja tā ir pret Viņa gribu. Vai jūs tam ticat?

Paskatieties, Dievs sacīja Mozum: “Ej tur lejā,” tam svaidītajam pravietim. Teica: “Ej tur lejā un runā uz to klinti.” Tā jau bija sista.

162 Mozus devās tur lejā savās dusmās, paņēma zizli un sacīja: “Jūs, stūrgalvji, vai tad mums ir jādabū jums ūdens no šīs klints?” Un viņš iesita pa to klinti. Ūdens neuzradās. Viņš iesita tai vēlreiz, tas parādījās. Tas bija pret Dieva gribu. Tas bija pretrunā ikvienam plānam Bībelē: Kristus tika sists otrreiz. Saprotat? Kristus tika sists vienu reizi. Tas pārkāpa visu plānu. Bet Viņš iedeva viņam Savu pieļaujamo gribu. Tad, pēc tam, viņš teica: “Redziet, mēs dabūjām jums ūdeni. Jā, es jums to dabūju, jūs, dumpinieku bars!”

163 Dievs sacīja: “Atnāc šurp, Mozu. Nāc šurp. Uzkāp šeit augšā... Tu esi bijis uzticīgs kalps.” (Tāpat kā tā sieviete augstpapēžu kurpēs: “Tu uzrāpies augšā,” saprotiet.) “Paskaties uz turieni. Vai tu redzi apsolīto zemi?”

“Ak, Kungs!”

“Bet tu tur neiesi. Tu izvēlējies Manu pieļaujamo gribu tur lejā pie tās klints. Tu esi

pagodinājis sevi, saproti, un nevis Mani. Tu esi darījis svētu sevi. Tu neesi turējis svētu Mani. Tu neievēroji Manu sākotnējo Vārdu, ko Es pateicu tev darīt." Tomēr ūdens parādījās.

Tu vari uzlikt rokas slimajiem, un viņi atlabs. Tu vari pravietot vai runāt mēlēs. Bet svarīgākais ir turēt Viņa sākotnējo Vārdu! Dievs nemaina Savas domas, draugs. Tev ir jāpilda Viņa rīkojums, Viņa griba.

"Ak, nu, tas bija tiem mācekļiem."

164 Viņš nemainās. Ja Viņam joprojām ir kāds māceklis, tas ir tas pats rīkojums: "Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju. Šīs zīmes ies līdzi tiem, kas tic." Tas nekad nemainās. Viņš nevar mainīties.

Lūk, jūs varat pateikt: "Nu, patiešām, tas nav šim laikam." Ak, tu, bileāmieti! Saprotat? Saprotiet, Dievs nemainās. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

165 Vienkārši paskatieties uz šodienas bileāmiešiem. "Ak, es zinu, ka Bībelē viņi kristīja Jēzus Vārdā, bet, redzi, visi cilvēki..."

Man ir vienalga, ko ir darījuši cilvēki. "Nav neviena cita Vārda zem debesīm, kas dots cilvēkiem, kurā jūs varat izglābties." "Nav grēku piedošanas, kā vien caur Jēzus Kristus Vārdu." Kas...cik tu esi labs, ko tu dari, tam nav ar to pilnīgi nekāda sakara. Tas ir Dieva oriģinālais Vārds; jums ir jāturas pie tā. Fjū! Labi.

166 "Paklausība Viņa Vārdam ir labāka nekā upuris." Jūs atceraties to reizi, kad atgriezās Sauls.

167 Bileāmam bija ticības dāvana un viņš būtu varējis lietot to pilnīgajam, oriģinālajam Dieva Vārdam.

Daudzi cilvēki, kas šodien ir darba laukā ar dziedināšanas dāvanām, varētu darīt to pašu. Daudzi cilvēki šeit, cilvēki, kas runā mēlēs, cilvēki, kas pravieto, kam ir kāda dāvana, varētu izmantot to Dieva valstībai, bet viņi to nedara. Viņi ņem... Bet Dievs joprojām viņus svētī, dod viņiem pieļaujamo gribu. Bet popularitātes un baudu, personīgā labuma dēļ viņi ir pārdevuši savu pirmdzimtību, kā to izdarīja Ēsavs, saprotiet, pārdeva to organizācijai. Pārdevušies, kā to izdarīja Bileāms. Saprotat?

Tik daudzi cilvēki šodien dara to pašu. Mēs zinām, ka tas tā ir. Viņi pārdod savu pirmdzimtību. Ha! Sievietes, kas apliecina Svēto Garu, valkā šortus; vīrieši ļauj viņām stāvēt aiz kanceles, sievietes ar īsi apgrieztiem matiem aiz kanceles, ar sakrāsotu seju, reliģiskos tērpos. Lielākais klupšanas akmens, kāds draudzei jebkad ir bijis.

168 Ja jūs vēlaties zināt, kāds laiks ir valstības periodā, politiskajās varās, paskatieties, kur atrodas ebreji. Pavērojiet ebreju stāvokli, jo viņi ir valsts. Ja jūs gribat zināt, kāds ir valstu stāvoklis, vērojiet ebrejus.

Ja jūs gribat zināt, kāds ir draudzes stāvoklis, pavērojiet sievietes. Pavērojiet tikumību starp sievietēm, jo viņa ir draudzes attēlojums. Kad jūs redzat nešķīstību sieviešu vidū, jūs atradīsiet nešķīstību draudzē. Kāda ir kļuvusi viņa, sakrāsota Jezabele, tieši tāda ir kļuvusi draudze. Saprotat? Lūk, tā ir patiesība, un jūs to zināt. Saprotat? Ja jūs vēlaties zināt, kāds ir draudzes stāvoklis, pavērojiet tikumību savu sieviešu vidū. Jo viņa ir...draudze ir sieviete.

Ja jūs vēlaties uzzināt nacionālo stāvokli, vērojiet ebrejus.

169 Ievērojiet, kā Dievs sacīja Bileāmam pēc tam, kad viņš bija dzirdējis pilnīgi skaidro lēmumu, Vārdu: "Neej!" Jā, pēc tam Viņš pateica viņam, kad Viņš redzēja viņa...viņa sirdī, ko viņš grasās darīt, Viņš iedeva viņam Savu pieļaujamo gribu, tāpēc Viņš teica: "Ej."

170 Un jūs varat izdarīt to pašu. Ja jūs negribat staigāt patiesībā, jūs varat iet, un jums var būt varena kalpošana. Protams, jūs varat. Bet jūs pieņemat Viņa pieļaujamo gribu. Jūs pārkāpjat pāri Viņa Vārdam. Viņš dos jums panākumus, protams.

Tieši tā, kā Viņš izdarīja Bileāmam. Viņam bija panākumi, bet viņš nevarēja nolādēt tos cilvēkus. Viņš nespēja to izdarīt. Jo katru reizi, kad viņš sāka nolādēt, viņš svētīja. Redziet, viņš nespēja to izdarīt. Bet, kad viņš sāka gūt labumus savos sasniegumos, viņš caur Balaku iemācīja tiem cilvēkiem laulības pārkāpšanu. Viņš atveda Israēla nometni un izprecināja tos, teica: "Nu, mēs

visi esam viens. Jūs taču pielūdzat to pašu Dievu. Mums ir pravietis šeit augšā, un jums ir pravietis tur lejā. Un mums ir tas pats upuris, tas pats Jehova kā mūsu tēviem. Nu, kāpēc gan jums vienkārši neatnākt un nebiedroties ar mums?"

Bībelē ir teikts: "Nesavienojieties ar neticīgajiem. Nevelciet vispār nekādu jūgu kopā ar viņiem. Ja viņi tam netic, turieties no viņiem pa gabalu." Saprotat? "Izejiet ārā, atdalieties," saka Tas Kungs," un Es jūs pieņemšu. Saprotat? "Nepieskarieties viņu nešķīstībai." Tā tas ir. Viņu neķītrībai attiecībā uz Vārdu un tamlīdzīgām lietām, turieties no tā pa gabalu. Neklausieties tajā.

171 Un šeit mēs redzam, ka Bileāms devās tur lejā un sāka mācīt tos cilvēkus, bet viņš bija maldos. Un viņš...viņš devās pa Bileāma ceļu, kā viņš to darīja, un viņš iemācīja Balaku, un Israēla bērni pārkāpa laulību. Un Israēla tautu sita mēris, cilvēkus, un tūkstošiem cilvēku nomira vienā dienā.

Un, kamēr viņi visi bija tur, Dieva altāra priekšā, lūgdamies, atnāca kāds israēlietis ar kādu midiāniešu sievieti, kādu konfesionālu sievieti, un iegāja teltī. Un priestera dēls iegāja tur un paņēma šķēpu, un nogalināja viņus abus. Un tas apturēja Dieva dusmas. Jūs zināt, ka tas ir Rakstos. Vai pareizi? Saprotat?

172 Bet kas notika? Bileāms, viņam izdevās vājināt Israēlu. Ko viņš izdarīja? Viņš novājināja viņu nometni. Dievs ļāva viņam iet un vājināt viņu nometni, un tas apgānīja visu nometni.

Un, kad sākas kāda mācība, kas nav Bībeles patiesība, tā apgāna visu nometni. Ceļas kāds ar savādāku ideju, kā Korahs, un saka: "Nu, *tas*, *šitas*, un *šis*, un man ir citādāka saprašana," tas apgāna visu nometni. Un tieši tas šodien ir noticis ar visu draudzes nometni. Tā tas ir.

173 Mācība, kas viņam bija, novājināja visu nometni pirms Kadeš-Barneas, Vārda kulminācijas brīdim. Kad viņi nonāca līdz Kadeš-Barneai, tad nometnes novājināšana... Viņi atgriezās atpakaļ. Viņi bija devušies uzreiz pēc...

Atcerieties, viņi bija ēduši eņģeļu barību. Katru vakaru viņiem bija izpausts Dieva Vārds. Un viņi ēda to barību. Viņi dzēra no tās klints. Viņi visi redzēja brīnumus. Viņi vēroja Mozu un redzēja viņa vārdu, redzēja viņa pravietojumus, visu.

Un tad visbeidzot, kad viņi paklausīja tam viltus skolotājam, kurš ienāca viņu vidū un mācīja nepareizi, viņš novājināja nometni un guva labumu no tā.

Varbūt viņš bija uzcēlis ēkas par miljoniem dolāru. Varbūt viņam bija lielas konfesijas. Varbūt viņš bija pievienojis tūkstošiem tūkstošu un darījis lielus darbus un varenus darbus, un bijis pravietis. Tas ir labi, bet, ja tas nav saskaņā ar Dieva Vārdu, labāk turieties no tā pa gabalu.

Dievs nemaina Savas domas. Turieties cieši pie Viņa Vārda, jo tieši tas notiks beigās, Vārds, Vārds pēc Vārda. "Kas no tā atņems vienu vārdu vai pievienos tam vienu vārdu!" Tam ir jāpaliek, šim Vārdam.

174 Un tā, tagad klausieties uzmanīgi. Kad pienāca Vārda pārbaudījums, kad viņi atnāca un ieraudzīja tik spēcīgu pretestību, visspēcīgāko pretestību, kādu viņi jebkad bija redzējuši; tie amalekieši bija...bija desmit reizes lielāki par viņiem. Viņi sacīja: "Mēs izskatāmies kā sienāži. Viņu žogi...tas ir, viņu pilsētas ir apjoztas ar tādiem mūriem, ka viņi uz tiem var rīkot kaujas ratu sacīkstes, divi kaujas rati pilnā ātrumā, saprotiet, apkārt viņu pilsētu mūriem. Nu, viņiem ir tādi šķēpi, tie ir gari! Un viņi ir milži. Nu, mēs izskatāmies kā sienāži. Mēs to nevarēsim."

Bet divi vīri, Kālebs un Jozua, kas stāvēja uz tā Vārda, sacīja: "Brītiņu uzgaidiet! Jūs, divi miljoni cilvēku, uz brītiņu apklustiet. Mēs esam vairāk nekā spējīgi to izdarīt. Saprotiet, mēs esam daudz pārāki par viņiem."

Uz kā viņi balstījās? Dievs pateica: "Es esmu devis jums šo zemi. Tā ir jūsu." Un viņi stāvēja uz tā. Bet cilvēki bija ieprecējušies, sajaukušies ar visādām lietām, un viņu vidū bija visādas ticības mācības un rituāli, un viņi bija vienkārši vāji, vārguļi; nezināja, kā rīkoties un ko darīt. Tā tas ir. Tad nāca Vārda pārbaude.

175 Un tomēr Viņš dāvā tev atļauju izdarīt...pieļauj tavu gribu, pieļaujamo gribu, zinot, ka... Viņš zina to, kas ir tavā sirdī.

Jūs teiksiet: “Nu, brāli Branham, es daru *to un to*. Tas mani neuztrauc. Dievs svētī mani katru dienu. Es dziedu Garā. Es dejoju Garā. Es...” Viņš to pieļaus. Tā arī turpini. Tā tas ir. Bet ko tu darīsi?

176 “Es valkāju šortus un daru *to*. Tas mani neuztrauc. Es zinu, ka es ticu Kristum, nevis tam, ko es valkāju.”

Bet Bībele saka, ka tam ir kaut kāda nozīme. Saprotat? Ko tu darīsi? Tu liksi klupšanas akmeni, kā to izdarīja Bileāms, visu to pārējo sieviešu priekšā. Ko jūs darīsiet savām jaunajām meitenēm? Jums būs bariņš Riketu, pilnīgi pareizi, bariņš mazu izkrāsotu Jezabeļu. Saprotat?

177 Un Dievs jums dos panākumus. “Viņš taču mani svētī.” Es par to nešaubos. Viņš svētīja arī Bileāmu. Saprotat? Protams, ka Viņš tā darīs. Jūs dzīvojat Viņa pieļaujamajā gribā, nevis Viņa pilnīgajā gribā. Dievs nemaina Savas domas, ja Viņš tevi svētī.

Viņš svētīja tur Israēlu četrdesmit gadus. Ko viņi darīja? Precēja sievas, veidoja ģimenes, skūpstīja bērnus, maksāja desmito tiesu, dzīvoja turpat. Un Dievs svētīja viņus tuksnesī, baroja viņus ar mannu un tā tālāk. Un viņi visi gāja bojā, jo viņi neturēja Viņa sākotnējo, pieļaujamo...Viņa sākotnējo gribu, Viņa Vārdu. Viņi izvēlējās Viņa pieļaujamo ceļu.

178 Tā arī turpiniet, bet atcerieties, ka tad, kad viņi izgāja no Kadešas, tālāk viņi vairs negāja. Viņi vienkārši staigāja apkārt un apkārt pa tuksnesi. Kaut arī viņi būtu varējuši aiziet, viņi būtu varējuši būt apsolītajā zemē divās dienās. Viņi bija ceļā četrdesmit gadus, un viņi visi nomira, izņemot Jozuu un Kālebu, tos, kas stāvēja uz sākotnējā Vārda.

179 Ak, Dievs, palīdzi mums! Dievs nemaina Savu gribu. Viņš nemaina Savas domas, bet Viņš jūs svētīs.

Protams, Viņš svētīja Bileāmu. Un ko viņš tur izdarīja? Viņš apgānīja visu nometni. Redziet, jums ir jāpaliek pie tā, ko Viņš pateica. Viņš nekad nav mainījis Savu oriģinālo plānu.

180 Un tā, paskatieties uz tiem Bileāmiem darba laukā šodien, lūdzu. Vienkārši paskatieties apkārt. Gūst panākumus, runā mēlēs, protams, lieto Dieva dāvanas labuma gūšanai, visu ko tādu, protams. Bet ar savām samaitātajām mācībām viņi apgāna visu Dieva draudzi. Tā tas ir.

Kāds man sacīja, viņš sacīja: “Kāpēc tu dari *to*? Kāpēc tu dari *šito*?”

Es teicu: “Vai tad tu netici, ka tā ir patiesība?”

181 “O, jā. Bet,” viņš teica, ”vai zini ko? Tā nav tava darīšana. Tev ir jālūdz par slimajiem. Viņi tic, ka tu esi pravietis. Tu taču varētu mācīt tām sievietēm kā...un tiem vīriešiem, kā darīt *to, šito* un *to*.”

“Kā tu vari mācīt viņiem algebru, ja viņi nav iemācījušies pat alfabētu? Hm? Hm? Kā tu vari mācīt viņiem tās lietas, ja viņi pat ābeci negrib mācīties?” Saprotat? Jums ir jāatgriežas atpakaļ un jāsāk tur, kur jūs sākāt jeb kur jūs novirzījāties, un jāpieņem katrs Dieva Vārds.

182 Vienkārši paskatieties, kas šodien notiek darba laukā. Tāpat kā Bileāms ieprecināja Dieva draudzē netikli, ieprecināja netikli Dieva draudzē, tā šodien šie viltus skolotāji grib jums iestāstīt... Viņi ieprecinās visas šīs organizācijas un šos cilvēkus tajā senajā netiklē no Atklāsmes 17. nodaļas. Viņu Bileāma mācība šodien riņķo apkārt un saka: “Mēs visi esam pilnīgi vienādi. Mēs visi esam kristieši.” Un priesteri un pāvesti, un kas nu vēl, visi iet uz kompromisu un dara to.

183 Tas sludinātājs teica... Pat es pazīstu kādu pentakostu sludinātāju... Viņi visi tagad ir sākuši dot apaļu košera mazi, kas nozīmē *Astarti*, “mēness dievieti”, košera vafeli. Saka: “Ja tava sirdsapziņa ir pret to, aizver acis un paņem to. Aizvērt acis? Apaļa vafele, ko tas nozīmē? Mēs uzņemam salauztu ķermeni, Jēzu Kristu, salauztu; nevis apaļu mēness dievieti Astarti, kuras vietu ir ieņēmusi Marija. Un katoļu košers joprojām ir apaļš, attēlojot mēness dievieti; dievieti, nevis dievu. Mums ir salauzts košers, protams. Ak!

184 Tā nu lielā netikle no Atklāsmes 17. nodaļas, šie Bileāma skolotāji ar savu viltus mācību ieprecina draudzi tāda veida juceklī. Paskatieties, kad tas nonāks līdz kulminācijai beigu laikā; paskatieties uz tā vājumu tagad. Deviņsimt ar kaut ko dažādas organizācijas; viena velk uz vienu pusi, otra uz citu. Starp tām nav nekādas vienotības. Un viņi cenšas ieviest vienotību, kuru

neatbalsta Dieva Vārds, Dieva oriģinālais plāns. Viņi ievieš to ar politikas un organizācijas palīdzību.

Dievs nemaina Savas domas. Viņš precīzi turas pie sava Vārda. Viņš teica: "Debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nezudīs." Tā tas ir. Viņš neatkāpjas no sava sākotnējā Vārda. Ak vai!

185 Lai gan viņi joprojām spriež pret to, tieši tāpat kā darīja viņi, un vienkārši... Ir jādara tikai viena lieta, Viņš to neizmainīs, vienkārši ticiet. Jo gan debesis, gan zeme zudīs; Viņa Vārds nekad necietīs neveiksmi. Saprotat?

186 Vai jūs redzat, kur jūs tiekat ieprecināti? Vai redzat to politiku un pārējo, kā viņi cenšas apvienot draudzi caur politiku draudzē? Mēs netiekam pievienoti Kristum caur politiku.

Mēs tiekam pievienoti draudzei, Kristum, caur kristību ar Svēto Garu. Un tas, kā tu zini Svētā Gara kristību, ir tāpēc, ka tas Gars, kas ir tevī, apliecina, ka katrs Dieva Vārds ir patiesība. Tā tas ir. "Jo, kas atņems no tā vienu vārdu vai pievienos tam vienu vārdu, viņa daļa tiks izņemta no dzīvības grāmatas."

187 "Tomēr viņš plaukst uz zeļ," jūs teiksiet. Jūs nevarat ticēt tam pēc plaukšanas un zelšanas. Jūs nevarat vērtēt Dievu pēc plaukšanas un zelšanas. Pasaule plaukst un zeļ. Bileāms plauka un zēla, pateicoties tam.

Bet, brāli, tu vērtē Dievu pēc Viņa Vārda. Viņš tur Savu Vārdu un apliecina, ka tā ir patiesība. Tādēļ atceries, draugs, kamēr vien tu dzīvo, nekad neaizmirsti šo: Dievs nemaina Savas domas. Kaut arī Viņš svētīs. Viņš ļaus tev iet Viņa pieļaujamajā gribā, bet Viņš nemainīs Savas domas. Viņš nemainīs Savu plānu. Viņš nemainīs Savu Vārdu tevis dēļ. It nemaz.

Jāmainās ir tev. Tu nevari pieskaņot Dieva Vārdu tavam pārdzīvojumam; tavai pieredzei ir jāatbilst Dieva Vārdam. Saprotat? Lūk, kādā veidā tev ir...

Jūs teiksiet: "Nu, es esmu labs cilvēks. Dievs dara *to, šito* vai *to.*" Bet vai tu turi Viņa Vārdu? "Ak, nu, patiešām, tas nav tikai... Nē." Labi, kaut kas kaut kur nav kārtībā. Dievs... Jā, Viņš dos tev panākumus. Protams, Viņš padarīs tevi...

188 Konfesijas gūst ļoti lielus panākumus! Viņi izpleš savas teltis, tās lielās, skaistās draudzes un visu pārējo, pa visu valsti. Tās ir bagātas, un nauda ieplūst, un locekļi ir no visurienes. Vai tad Bībelē nav teikts, ka "viņā tika atrastas pasaules bagātības un pat cilvēku dvēseles", un viss pārējais, kas tika atrasts tajā senajā netiklē, kas ir tā visa māte, politikas un organizācijas?

189 Bet Dieva mazā grupiņa ir Viņa līgava, koncentrējusies uz šo Vārdu. Lai dārgais debesu Tēvs vienmēr saglabā jūs stabilus tieši tajā. Nekad neatkāpieties no šī Vārda.

Jūs varat svētīt, jūs varat... Dievs var dziedināt jūsu slimniekus. Viņš var dziedināt jūsu slimo bērniņu. Viņš var dziedināt jūsu vīru, jūsu sievu. Viņš var dziedināt jūsu māti, kādu citu. Jūs varat lēkāt Viņa Garā un dejot visapkārt.

Atcerieties, ka lietus līst gan uz taisno, gan uz netaisno, tieši tāpat. Bet, kad tā sēkla tur guļ, tā ir vai nu paredzēta, vai arī tā nav paredzēta. Un, ja tā ir paredzēta, tā var... Ja tā ir kviesis, tad no tās ir jāizaug kviesim. Ja tas ir Dieva Vārds, tad tam ir jārada Dieva Vārds. Ja tas nav, nu, tad tas nav. Saprotat? Vai tagad jūs to saprotat?

190 Lai Tas Kungs jūs svētī. Lūk, es teicu jums, ka beigšu pulksten deviņos, un te nu tas ir, bez divdesmit desmit. Daudziem no jums vēl ir tāls ceļš priekšā. Es jūs mīlu. Un es jūs šādi aizturu ne tāpēc, ka es gribu būt cietsirdīgs pret jums, bet es jūs mīlu. Un to, ko es zinu, es neko neslēpju; es stāstu jums patiesību.

191 Tajās sanāksmēs, uz kurām es dodos, jūs nekad nedzirdēsiet, ka es sludinātu šos vēstījumus. Nē, es apsolīju jums, ka es braukšu uz šo dievnamu. Tieši šī ir tā vieta, no kurienes es sludinu savus vēstījumus. Man šeit ir vēl trīs vai četri, ko Tas Kungs man ir iedevis, man ir Rakstu vietas par to, un es neuzdrošinātos sludināt to kādā citā vietā, tikai tieši šeit. Šī ir tā vieta, no kurienes sāka iziet Dieva Vārds. Un, kamēr Dievs to nemainīs, es palikšu tieši šeit un nodošu to tieši no šejienes. Tā tas ir.

Tur tajās sanāksmēs es lūdzos par slimajiem un daru visu ko tādu; un starp citu pasaku kaut

ko netieši, lai aitas to sadzirdētu. Tās zina, par ko ir runa. Citiem vārdiem sakot, tā ir tikai ēsma uz āķa, saprotiet. Es rādu tās zīmes...cenšos caur atpazīšanu parādīt, ka Dievs zina...zina cilvēku sirdis un dara tās lietas. Tā ir evaņģēliska dāvana, lai vienkārši sabikstītu cilvēkus.

Negaidot viņu mājā nonāk kāda magnetafona lente. Tad lieta ir darīta. Ja tā ir aita, tā atnāks līdz ar to. Ja tas ir āzis, viņš izmetīs lenti ārā. Hm-hm. [Brālis Bens Braiants saka: "Un arī tevi."– Tulk.] Redziet, tas ir... "Un arī tevi", pareizi, Ben. Tas, tas ir pilnīgi pareizi. Benam jau ir pieredze. Labi. Nu, tā tas ir.

192 Vai tad jūs neesat priecīgi, ka jūs piederat Viņam? Vai tad jūs nepriecājaties? Jau ļoti sen mēs mēdzām dziedāt šādu pentakostu dziesmiņu:

Es ļoti priecīgs esmu, ka Kungs mani izveda,
Es ļoti priecīgs esmu, ka Kungs mani izveda;
Ja nebūtu Jēzus, kur būtu es?
Es ļoti priecīgs esmu, ka Kungs mani izveda.

Ak, es vienmēr esmu laimīgs, kopš Kungs mani izveda,
Es vienmēr esmu laimīgs, kopš Kungs mani izveda;
Ja nebūtu Jēzus, kur būtu es?
Es ļoti priecīgs esmu, kopš Kungs mani izveda.

Es vienmēr gavilēju, kopš Kungs mani izveda,
Es vienmēr gavilēju, kopš Kungs mani izveda;
Ja nebūtu Jēzus, ak, kur būtu es?
Es ļoti priecīgs esmu, ka Kungs mani izveda.

Slava! Vai tad jūs nepriecājaties?

Vai nepriecājaties...

Nodziedāsim to.

Vai neesi priecīgs tu, ka Kungs tevi izveda?
Vai neesi priecīgs tu, ka Kungs tevi izveda?
Ja nebūtu Jēzus, ak, kur būtu es?
Es ļoti priecīgs esmu, ka Kungs mani izveda.

Nu, es vienmēr dziedu, kopš Kungs mani izveda,
Es vienmēr dziedu, kopš Kungs mani izveda;
Ja nebūtu Jēzus, ak, kur būtu es?
Es ļoti priecīgs esmu, ka Kungs mani izveda.

Vai tad jūs nepriecājaties par to? Tādā gadījumā *"Mēs staigāsim gaismā"*. Vai jūs zināt to dziesmu?

Mēs staigāsim gaismā, tā ir brīnišķa gaisma,
Kas žēlastības rasas lāsēs mirdz;
Spīd mums visapkārt dienā un naktī,
Jēzus, šīs pasaules gaisma.

Vai tad jums tā nepatīk? Nodziedāsim to vēlreiz.

Mēs staigāsim gaismā, tā ir brīnišķa gaisma,
Kas žēlastības rasas lāsēs mirdz;
Spīd mums visapkārt dienā un naktī,
Ak, Jēzus, šīs pasaules gaisma.

Saule ir uzlēkusi!

Visi jūs, gaismas svētie, pasludiniet,
Jēzus, šīs pasaules gaisma;
Patiesība un žēlsirdība ir Viņa Vārds,
Jēzus, gaisma...

Tagad pacelsim rokas, dziedot to.

Ak, mēs staigāsim gaismā, tā ir brīnišķa gaisma,
Tā žēlastības rasas lāsēs mirdz;
Spīd mums visapkārt dienā un naktī,
Jēzus, šīs pasaules gaisma.

Paspiediet viens otram roku.

Ak, tā žēlastības rasas lāsēs mirdz.

Vai tad jūs nepriecājaties, ka jūs esat gaismas bērni? Saule ir uzlēkusi.

...mums visapkārt dienā un naktī,

"Bērniņi, mīliet viens otru."

Ak, mēs staigāsim gaismā, tā ir brīnišķa...(Viņa Vārda izpaušanās.)
Tā žēlastības rasas lāsēs mirdz;
Spīd mums visapkārt dienā un naktī,
Tas ir Jēzus, Vārda gaisma.

Vai jūs visi ticat tam?

Mēs soļojam uz Ciānu,
To brīnišķo, brīnišķo Ciānu;
Mēs soļojam augšup uz Ciānu,
To brīnišķo Dieva pilsētu.

Lai nedzied tie,
Kas mūsu Dievu nepazīst;
Bet debesu Ķēniņa bērniņi,
Bet debesu Ķēniņa bērniņi,
Lai savu prieku visur izrāda,
Lai savu prieku visur izrāda.

Jo mēs soļojam... (Slava!)
To brīnišķo, brīnišķo Ciānu;
Ak, mēs soļojam augšup uz Ciānu,
To brīnišķo Dieva pilsētu.

Ak, mēs soļojam uz Ciānu,
Ak, brīnišķo, brīnišķo Ciānu;
Mēs soļojam augšup uz Ciānu,
To brīnišķo Dieva pilsētu.

193 Izvelciet savu kabatlakatiņu. Tikai uz brītiņu izvelciet savu kabatlakatiņu. Dāvāsim Tam Kungam līgojamo upuri. Tas nav kūlis, bet viņi ņēma lakatiņus un citas lietas no Pāvila ķermeņa, saprotiet.

Ak, mēs soļojam uz Ciānu,

Ak, brīnišķo, brīnišķo Ciānu;
Mēs soļojam augšup uz Ciānu,
To brīnišķo Dieva pilsētu.

Ak, mēs soļojam uz Ciānu,
Ak, brīnišķo, brīnišķo Ciānu;
Mēs soļojam augšup uz Ciānu,
To brīnišķo Dieva pilsētu.

194 Āmen! Vai tas neliek jums justies labi? Es varu iztēloties, kā tie svētie toreiz senatnē, pirms ieiešanas tajā Romas arēnā, sāka kāpt tajā pakalnā, ziniet, pa to nelielo slīpumu, dodoties uz lauvu bedri, sacīdami:

Ak, mēs soļojam uz Ciānu,
To brīnišķo, brīnišķo Ciānu;
Mēs soļojam augšup uz Ciānu,
To brīnišķo Dieva pilsētu.

Ciānas lauki izdala
Svētu smaržu tūkstošus,
Pirms mēs debesu troni sasniegsim,
Pirms mēs debesu troni sasniegsim,
Vai pa zelta ielām staigāsim,
Vai pa zelta ielām staigāsim.

Mēs soļojam uz Ciānu,
Tā ir brīnišķa, brīnišķa Ciāna;
Mēs soļojam augšup uz Ciānu,
To brīnišķo Dieva pilsētu.

195 Atkārtojiet pēc manis.

Kungs Dievs, Es no jauna atdodu sevi Tev. Attīri mani no visas netaisnības. Attīri mani no visām šaubām par Tavu Vārdu. Lai es, sākot ar šīm Lieldienām, esmu jauns radījums Kristū Jēzū. Ļauj man nest savā sirdī Tavu Vārdu. Lai tas ir lukturis manām kājām, kas izgaismos manu taku. No šī brīža es sekošu Tev. Jēzus Vārdā. Āmen.

Mēs soļojam uz Ciānu,
Ak, brīnišķo, brīnišķo Ciānu;
Mēs soļojam augšup uz Ciānu,
To brīnišķo Dieva pilsētu.

196 Vai tas neliek jums justies labi? Mēs esam no jauna atdevuši sevi, zinot, ka savās sirdīs mēs esam atdzīvināti no mirušajiem, darīti dzīvi. Vai tad tas neliek jums justies labi? Ak vai, vai! Es mīlu jūs ar nemirstošu mīlestību.

Paklausieties. “Mīliet cits citu. Jo tu nevari just nepatiku pret savu brāli, ko tu redzi, un teikt, ka tu mīli Dievu, kuru tu neesi redzējis.” Saprotat? Tāpēc vienkārši mīliet viens otru.

Tad jūs kalpojat viens otram, jūs kalpojat Dievam. Vai pareizi? “Ko jūs darāt vismazākajam

no šiem, kuros ir atdzīvinošais spēks, to jūs esat darījuši Man."

"Kad mēs redzējām Tevi trūkumā? Kad mēs apciemojām Tevi cietumā? Kad mēs darījām tās lietas?"

"Ko jūs izdarījāt viņiem, to jūs izdarījāt Man."

197 Vai tas nav brīnišķīgi? Es mīlu Viņu, un jūs?

198 Ak, ir vēl viena dziesma, kas mums ir jānodzied, ja jums ir vēl minūtīte laika. Ak, labi, tad mēs to izmantosim. Ļoti labi. Ļoti labi, ser. Ak! *"Paņem līdzi Jēzus Vārdu."* Neaizmirstiet to, draugi. Tagad visi to nodziedāsim. Tagad visi kopā, vienkārši ar vienu lielu sirdi, nesīsim to Viņam. Aiziet, ar visu, kas ir mūsos.

Paņem līdzi Jēzus Vārdu
Paņem cieši, sāpju bērns,
Nes to līdzi zemē plašā,
Viņš dos mieru dvēselei.

Dārgais Vārds salds ir man,
Prieks līdz debesīm lai skan!
Dārgais Vārds salds ir man!
Prieks līdz debesīm lai skan.

199 Tagad atcerieties, lūdzieties par mani; kad pūtīs karstie vajāšanas vēji, kad ļaunie gari no visām pusēm metīs izaicinājumu, es atcerēšos, ka jūs lūdzaties par mani dienu vai nakti, un es lūgšos par jums.

Atbalstiet savu labo mācītāju, brāli Nevilu, un viņa palīgu, brāli Kepu. Klausieties viņos. Viņi iemācīs jums dzīvības Vārdu. Es tam ticu. Ja es tam neticētu, tad viņu man šeit noteikti nebūtu. Protams, ka nebūtu. Es ticu, ka viņi tic vēstījumam, un viņi turas pie tā, kā vien saprot, un es uzticos viņiem abiem. Stāviet ar viņiem. Šie pārējie brāļi no apkārtnes, kur viņiem ir savas sanāksmes, kas stāvēja šeit šovakar, ja jūs esat kaut kur viņiem blakus, stāviet kopā ar viņiem. Jūs dzirdējāt, kāpēc viņi šovakar ieradās šeit.

Paņem līdzi Jēzus Vārdu,
Lai tas tevi sargātu; (Ieklausieties tajā.)
Dzirdot ienaidnieka draudus,
Izdves lūgšanā šo svēto Vārdu tu.

Dārgais Vārds (dārgais Vārds!) salds ir man (Salds ir man!)

Dārgais Dievs, dziedini šos cilvēkus. Es lūdzu Tevi, Tēvs, Jēzus Vārdā. Dāvā to, Kungs, es lūdzu.

...Ak, salds ir man,
Prieks līdz debesīm lai skan.

Līdz mēs tiksimies, līdz mēs tiksimies,
Līdz mēs tiksimies pie Jēzus kājām;
Līdz mēs tiksimies, līdz mēs tiksimies,
Dievs lai ir ar tevi, līdz mēs tiksimies.

Tagad nolieksim mūsu galvas.

[Brālis Branhams dungo "*Lai Dievs ir ar tevi"*–Tulk.] Ak, Dievs, esi ar mums. Palīdzi mums, Kungs.

...mēs tiksimies pie Jēzus kājām; (līdz mēs tiksimies!)

Līdz mēs tiksimies, līdz mēs tiksimies,

Dievs lai ir ar tevi, līdz mēs tiksimies.

200 Tā patiesi ir mana lūgšana. Līdz mēs tiksimies, lai Dievs jūs svētī! Un tagad es grasos palūgt mūsu dārgo brāli Nevilu, lai viņš atlaiž šo jauko sanāksmi.

Dievs mīl katru no jums. Es esmu tik pateicīgs, ka man ir tādi cilvēki kā visi jūs. Kāds būtu mans vēstījums, ja man nebūtu neviena, kas tam ticētu? Un šeit ir cilvēki, jūs par to nomirtu, par šo vēstījumu, kas mums ir. Lai Dievs palīdz ikvienam no jums. Manas lūgšanas ir ar jums. Manas svētības dodas ar katru no jums. Lai jūs neaizmirstat, ka jūs esat daļa tajā augšāmcelšanā. Tas atdzīvinošais spēks ir jūsos tagad. Viss ir nokārtots. Tu esi Dieva bērns.

Nolieksim mūsu galvas, līdz brālis Nevils mūs atlaidīs. Un lai Dievs jūs svētī.

VAI DIEVS KĀDREIZ MAINA SAVAS DOMAS PAR SAVU VĀRDU?

(Does God Ever Change His Mind About His Word?)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 18. aprīļa vakarā Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 65-0418E ilgst 2 stundas un 6 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2025. gadā.